

ב"ה

"שלושים יום קודם החג שואלין ודורשין בהלכות החג"

ליקוט-מפתח ותוכן כללי

לתורת רבינו
בענייני חג-הפורים

יו"ל ע"י

תלמידי ישיבת תומכי תמימים המרכזית - בית חיינו 770
אדר ראשון ה'תשע"ז - שנת הקהל (ופרצת)

תוכן עניינים

2תוכן עניינים
3מאמרים מוגהים
4מאמרים בלתי מוגהים
10התוועדויות
28לקוטי שיחות
30רשימות
31אגרות קודש
31מכתבים כלליים
31היום יום

יו"ל ע"י ועד תלמידי התמימים העולמי

ייתכנו שגיאות וטעויות ו"שגיאות מי יבין", ניתן לשלוח תיקונים והערות למייל: BeitChayeinu@gmail.com
נערך ולוקט ע"י חברי מערכת גליון "בית חיינו"

מאמרים מוגהים

תו"מ ספר המאמרים מלוקט לפי חודשי השנה, חלק שלישי (אדר - סיון)

ה'תשל"ח - עמ' מד, מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" כתית למאור - ע"י הכתית דהאדם מגיעים למאור עצמו, ופועל על המעשה ועל ענין החינוך במס"נ / הכח לעבודה זו הוא מ"ואתה תצוה", משה היינו שבכאו"א / וזהו "וקבל" . . לעשות" - דווקא ע"י העבודה דהגלות / וענין זה שייך ל"אם מצאתי חן בעיניך" - אתעדל"ע הנמשך מעצמות א"ס, ונמשך אחר שלימות אתעדל"ת, שהו"ע עבודת ישראל להמשיך בחי' סוכ"ע בעולם.

ה'תשמ"א - עמ' לד, מאמר ד"ה "ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך וגו'" (פורים קטן) "ואתה תצווה את בני ישראל" - שמשה מקשר ומחבר את ישראל עם אוא"ס, ע"י שרועה ומפרנס את האמונה בישראל / "כתית למאור" - עיקר הענין ד'רעיא מהימנא' הוא גילוי האמונה שמצד עצם הנשמה, וכתוצאה מזה האמונה נמשכת בפנימיות / עיקר גילוי עצם הנשמה הוא במס"נ בפועל, ע"י רועי ישראל שבכל דור, ולכן "מרדכי בדורו כמשה בדורו" / ב' עניינים ב"וקיבל היהודים" / עפ"ז ביאור סדר הפסוק "כתית למאור" אחר "ויקחו אליך" / אופן נעלה ביותר בגילוי עצם הנשמה - כאשר "כתית" מכך שנמצאים בגלות.

ה'תשי"א - עמ' נד, מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" ג' עניינים במצוות שאחר מ"ת: תחתון, עליון וביטול גדרי התחתון והעליון ע"י המשכת אוא"ס שלמעלה משניהם / דוגמת עניינים הנ"ל ישנם באופן קיום המצוות, בהמצוות עצמן, בלימוד התורה, ובהלכות ת"ת / ולכן גמר קבלת התורה תלוי בענין המס"נ בפועל דווקא, כי זה פועל חיבור העליונים והתחתונים (כמו שהי' בפורים) / מ"מ לא די בביטול, וצריך

שגם המציאות תהי' קשורה עם התורה, וענין זה נעשה ע"י מרדכי.

ה'תשי"א - עמ' נג, מאמר ד"ה "וקבל היהודים" (קטע מגוכתי"ק כ"ק אדמו"ר זי"ע) תחילת המאמר שנאמר בהתוועדות.

ה'תשי"ג - עמ' סה, מאמר ב': ד"ה "על כן קראו לימים האלה פורים" השייכות דפורים ויום הכיפורים - ענין הגורל / הקס"ד דהמן - שבדרגה העליונה הכל שווין, וזהו פי' "אחשורוש" / הנס דפורים - מצד ענין הבחירה שלמעלה מגורל - "ואוהב את יעקב" דוקא, וענין זה מתגלה ע"י המס"נ שמצד עצם הנשמה.

ה'תשכ"ה - עמ' עג, מאמר א': ד"ה "בלילה ההוא" "בלילה ההוא" - ב' פעמים אסתר ("הסתר אסתר"), היינו שהחושך עצמו מוסתר, ובזה מודגש תוקף הנס / החילוק בין יום לילה - בהם עצמם, בין "זה" ל"הוא", ו"לילה ההוא" למטה מ"לילה זה" / השורש ד"יום": השורש ד"יום זה", והשורש ד"יום ההוא", השורש ד"לילה": השורש ד"לילה זה", והשורש ד"לילה ההוא" / ע"י המס"נ נמשך "בלילה ההוא" שלמעלה, ל"בלילה ההוא" שלמטה, ויתירה מזו - חיבור דהעלם וגילוי, שלמעלה גם מ"לילה ההוא" שלמעלה.

ה'תשד"מ - עמ' פ, מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה ההוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת הענינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / כשם שבשינה למטה החסרון הוא רק בכוחות הגלויים, כך הוא גם בגלות שהחיסרון הוא רק בגילוי, משא"כ במקור / ולכן ע"י המס"נ "נדדה שנת המלך", כי המס"נ הוא העלאת הכוחות למקורם, באופן שהעלם הנפש גופא הוא בהתעוררות ובהתגלות, כפי שהי' במשך כל שנת הגזירה.

מאמרים בלתי מוגהים

ה'תשי"ב - מאמר ד"ה "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"א - ה'תשי"ב, עמ' רכו

סדר ההשתלשלות נחלק לד' חלקים - י' ספירות דאצי', בריאה, יצירה, עשיה / בעשר ספירות גופא יש סדר השתלשלות - חכמה שעל ידה היא ההתהוות של האותיות, ומשם הם נמשכים למידות / סדר ההשתלשלות תלוי בעבודת האדם, ולכן בזמן הגלות חסרה גם המשכת הפנימיות למעלה / אך עדיין ישנה הארת חכמה עילאה שעל ידה הוא עצם התהוות האותיות, אלא שאינם בהתגלות, ובעבודה: אמונה פשוטה בזמן הגלות / אף שלעת"ל יבטלו המועדים כי יהיו גילויים למעלה מהשתלשלות, ולא יצטרכו לממוצע המידות, מ"מ לא יבטלו פורים שקשור עם חכמה עילאה. פעולת פורים הוא בעיקר ב"אורה זו תורה", ו"שמחה זו יו"ט".

ה'תשי"ג - מאמר א': ד"ה "ויהי אומן את הדסה" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ג, עמ' צח ב' מדריגות בספירת המלכות - אסתר: (א) בהיותה באצי' בחי' פנים. (ב) בירידתה לבי"ע. ועד"ז הוא בנש"י: בחי' ישראל עצם הנשמה. ובחי' יעקב הארת הנשמה / בזמן הגלות פנימיות הנשמה היא בהעלם, ומ"מ כיון שישנו כח העצם היינו כח המס"נ, מתגלה אור הנשמה / "ויהי אומן את הדסה" - גם במעמד ומצב ד"אסתר" ישנו כח המס"נ "הדסה", והכח לזה הוא מהתורה "אומן".

ה'תשי"ד - מאמר ד"ה "מגילה נקראת" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ד, עמ' קכא

החילוק בין כרך לכפר ברוחניות - ע"פ החילוק בין ישעי' (שרפים) ליחזקאל (אופנים) / שרפים - מקומם בבריאה, ופרטי השגתם, האופנים - מקום עבודתם ברעש גדול ופעולתם בסוכ"ע / ב' עניינים אלו בעבודת האדם - הודאה וביטול, ובכללות החילוק בין שבת לימי החול / עפ"ז מובן

ההפרש בין מ"ת לפורים: מ"ת - אין חלוקה, כי ניתן מצד המעלה; פורים הגיע מלמטלמ"ע ולכן מתחלק לכפרים וכרכים.

ה'תשט"ו - מאמר ד"ה "ראשית גוים עמלק" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ו, עמ' צב

כללות עבודת האדם בתמידות - בג' הכוחות פנימיים: נשמה, אהבה ויראה וענפיהן, נפש, וכיון שג' מידות אלו הם בקדושה, הרי הם באופן של התכללות / ג' עניינים אלו ישנם בנפש הבהמית, והעצה נגד זה - להרבות באור נפש האלקית בעניינים אלו / ולמעלה מזה - ישנה העבודה דכחות מקיפים: חי' ויחידה, וכנגדן יש בלעו"ז - בחי' עמלק, וא"א להלחם בזה אלא ע"י התעוררות הכוחות המקיפים / וזהו "ראשית גוים עמלק" - שענין הגאווה בלי טעם הוא המקור לכל המידות רעות, "ואחריתו עדי עובד" - שע"י העבודה מתבטל לגמרי, כיון שאין כאן ענין שיוכל להתברר.

ה'תשט"ז - (שבת זכור) מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ז, עמ' קכב

"ליהודים היתה אורה" - לשון מפעיל, שפועל מציאות דאור התורה, למעלה מ"תורה אור" סתם, והטעם שהמשכה זו היתה בפורים, כיון שאתעדל"ע שמגיעה מאתעדל"ת נעלית יותר מאתעדל"ת מצ"ע / "וששון ויקר" - "יקר" הוא גילוי נעלה ביותר שפועל ביטול וכלות הנפש, ואעפ"כ ע"י האתעדל"ת דפורים הגיעו גם לזה, ולכן השמחה דפורים היא "עד דלא ידע", וע"י רצועות התפילין ממשיכים בחי' זו בהתיישבות במשך כל השנה.

ה'תשט"ז - מאמר ד"ה "להבין מאמר רז"ל כל המועדין עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשט"ז, עמ' קכו

ביטול המועדים לעת"ל - לפי שאז יהי גלוי אלקות באופן נעלה ביותר, והגילוי דהמועדים יהי כשרגא בטיהרא, משא"כ הגילוי דפורים שיהי גם

אל"ף - אותיות פלא, שממנו נמשך "אאלפך כו", וזהו ענין האל"ף שנמשך במ"ת - המשכת בחי "אנכי" בשם הוי', כדי שע"ז יהיה "אלקיך", "כחך וחיותך" דישאל / שי"ן - ג' קוין שהם כללות המידות, באופן שמתחברים ומתאחדים למטה, ובעבודת האדם: המשכת העבודה למעלה מטו"ד במידות / למ"ד - לימוד ופעולה על הנפש הבהמית, ע"י ההתבוננות בענין יחו"ת, לאחר הפעולה על הנפש האלוקית בענין יחו"ע / ומ"אשל" זה נעשה אח"כ הבריה התיכון, שעליו עומד המשכן, והו"ע האתהפכא / וזהו מ"ש במדרש שכשעשה המן עץ גבוה חמישים אמה, אמר לו הקב"ה "כבר קדם אברהם ואמר והשענו תחת העץ וכן במשה נאמר ויורהו ה' עץ" / ולכן העבודה דפורים הוא להגיע לבחי' הרצון שמצ"ע היא למעלה מ"ארור המן" ו"ברוך מרדכי", ושם גופא לפעול ענין האתהפכא.

ה'תשי"ט - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ט, עמ' קלה

"הדסה" - בחי' המלכות כפי שמתאחדת עם תפארת, "אסתר" - בחי' המלכות כפי שיורדת לבי"ע, שיש בה פנימיות המלכות / ענין זה בנשמות ישראל / ב' הבחי' הנ"ל ד"הדסה" ו"אסתר" בנשמה, הם ב' הבחינות דיעקב וישראל ובעבודה: העבודה ד"בכל נפשך" והעבודה ד"בכל מאדך" / ב"בכל מאדך" גופא יש ב' עניינים: עבודה דרעו"ד, ועבודה דמס"נ / מס"נ מגיע למעלה מכל הבחי' כי היא למעלה מכל הגילויים וההתחלקות, ולכן "נדדה שנת המלך".

ה'תש"כ - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תש"כ, עמ' קח
אני ישנה - "בגלותא", שחסר ענין הראיה ושמיעה באלקות ועי"ז "ליבי ער" גם בזמן הגלות בכאו"א מישראל / "קול דודי" - אהבה רבה מעצמות א"ס ב"ה לעצם הנשמה למטה / "אחותי רעיתי יונתי תמתי" - ד' מדריגות שעל ידם באים לבחי' "אני אפתח לכם פתחו של אולם" / "שראשי נמלא טל" - "טל לא מיעצר", המשכת

לעת"ל / החילוק בין פורים (גלות, אסתר) לשאר המועדים (זמן הבית, רחל) / העצה לזה - "אם לא תדעי לך היפה בנשים" - עבודת התשובה והמס"נ / ולכן אף שכל המועדין עתידין ליבטל, ימי הפורים אינם בטלין לעולם, כיון שבהם היה מס"נ שלמעלה מטו"ד לגמרי ועד"ז בנוגע ליוהכ"פ שאז ההמשכה היא מ"לפני הוי".

ה'תשי"ז - מאמר א': ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא כו" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ז, עמ' קמט

עליית הנשמה לקב"ה בזמן הגלות אינה בכח עצמה, אלא ע"י סיוע המלאכים, וכשהיא בביטול נמשך לה סיוע יותר / "אחשוורוש" קאי על דרגת האלקות שבזמן הגלות - כתר, ולאידך דווקא מדרגה זו נמשך הסיוע / זהו תוכן כללות סיפור המגילה / אעפ"כ כיון שבזמן הגלות סדר ההמשכה היא בבחי' עיגולים, אפ"ל יניקה ללעו"ז, וזהו "ע"כ קראו . . ע"ש הפור" כי ניסה לתקוף ישראל ע"י הגורל, ובזה ה'י' תוקף הנס / לכן הוצרכה עבודת האדם להיות באופן זה / וזהו "עד דלא ידע גו" - שמחה שלמעלה ממדוה"ג, ואעפ"כ "ארור המן" ו"ברוך מרדכי".

ה'תשי"ז - מאמר ב': ד"ה "זכור את אשר עשה לך עמלק" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשי"ז, עמ' קסג

"עד דלא ידע בין גו" היינו שיאמר "ברוך המן" כדי לברר ולהעלות הניצוץ קדושה דהמן / ומ"מ אמירה זו צ"ל "עד דלא ידע" שאז זה בחי' צדיק גמור שיכול להתגרות ברשעים / וזהו השיח בין ישראל למשה ומשה לישראל ב"זכור" / וההוראה בעבודת האדם שגם אלו שבבחי' "שבת", צריכים להתעסק עם "עמלק" ו"עד דלא ידע", ולהמשיך עבודה זו בטו"ד / אופן נוסף במחיית עמלק ע"י הקב"ה - ע"י גודל ההתגברות דעמלק גופא.

ה'תשח"י - מאמר ד"ה "חייב איניש לבסומי" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשח"י, עמ' קנח
ויטע אשל" - המשכת בחי' "עדן" בבחי' "גן" /

ה'תשכ"ג - מאמר ד"ה "ראשית גוים עמלק" -
תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ג, עמ' קכא
ב' אופני ראייה למעלה - השקפה (דעת עליון) וראייה (דעת תחתון), וזהו "השקיפה גו" שההשפעה תהי' רק לישראל / הענין בעבודת האדם: תחילה דע"ת ואח"כ דע"ע, ועי"ז מתבטלים כל ז' המידות הרעות / וזהו "אתה ה' לבדך כו" שעצומ"ה שלמעלה מב' הדיעות (דע"ת ודע"ע), "בחרת באברם" חיבור ב' הדיעות ע"י עבודת האדם ועי"ז תהי' ההמשכה לישראל דוקא / אמנם כדי לבטל את "ראשית גוים עמלק" צ"ל "לעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם" - עבודת עבד, הנעלה מעבודה מאהבה / החילוק בין דוד לשאול / הסליחה על חטא העגל הוא רק מצד בחי' הקב"ע / בכל דור יש עמלק, והמחיה היא ע"י הזכירה / וגם אחרי איבוד ז' עממין, עדיין ישנו "ראשית גוים עמלק" וצריכים להילחם נגדו, וסו"ס "אחריתו עדי אובד".

ה'תשכ"ד - מאמר ד"ה "ויהי אומן את הדסה" -
תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ד, עמ' קכט
פנים ואחור באוא"ס - אוא"ס שלמעלה מהשתלשלות והשתלשלות, אצילות ובי"ע, בחי' היחידה שנמשכת ממדריגה תחתונה שבבורא / מקור ניצוץ זה בב' אופנים / ב' אופנים בנשמה / בפנימיות הנשמה גופא יש ב' אופנים / וזהו "ויהי אומן את הדסה" - שגם בזמן הגלות נמשך בחי' פנימיות הנשמה, והכח לזה הוא ע"י החינוך בתומ"צ.

ה'תשכ"ה - מאמר ב' (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת" -
תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ה, עמ' קצה

מגילה נקראת מי"א - ו"ה, עד ט"ו - י"ה, כי עבודת האדם היא מלמטה למעלה, ורק אח"כ באים ל"עד דלא ידע" / ולאח"ז צ"ל ההמשכה על כל השנה - ע"י הממוצע דהימים טובים שבד"כ חלים ביום חול / וזהו הקשר עם סיום מסכת - "שואלין ודורשין קודם הפסח", שע"ז מסתיים

הגילוי דבחי' "תמתי" מבלי הבט על המטה / "פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה" - איך יוכל לחזור לתומ"צ לאחר שאין רגילות, ולכן טוענת מידת הדין "רחצתי את רגלי איככה אטנפם" - איך תוכל לחזור השראת השכינה לביהמ"ק / ואעפ"כ מצד גודל האהבה "דודי שלח ידו מן החור" - שאינו ממתין אלא פותח מעצמו, ועוזר גם למי ש"פשטתי את כותנתי" / וזהו "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - שאף שבנ"י היו במצב של שינה מ"מ "נדדה שנת מלכו של עולם", ועי"ז נעשה "תוקפו של נס".

ה'תשכ"א - מאמר ד"ה "כל המועדים בטלים חוץ מפורים" -
תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"א, עמ' קכה

ירידת הנשמה למטה היא צורך עלי' ע"י תשובה ומעש"ט בעוה"ז דוקא / וזהו ענין יציאת מצרים בכל יום, ובעבודת האדם / ולאח"ז ישנם ג' המצוות שנצטוו ישראל כשנכנסו לארץ: / מינוי מלך - קבלת עול מלכות שמים / מחיית זרעו של עמלק - למחות ענין הגסות והישות / בנין בית הבחירה - שאין דבר רע נוגע בכסאו של הקב"ה, ולכן צ"ל קדימת מחיית עמלק / וזהו הטעם שימי הפורים לא יבטלו, כי הגילוי דפורים הוא גילוי קבוע, ולכן בא ע"י ואחרי מחיית זרעו של עמלק.

ה'תשכ"ב - מאמר ד"ה "ויאמר משה אל יהושע
בחר לנו אנשים גו" - תו"מ ספר המאמרים
ה'תשכ"ב, עמ' קעו

"אעלה אתכם מעני מצרים" - עניות בדעת, והתכלית היא לבוא אל "ארץ זית שמן ודבש", התענוג דפנימיות המוחין, והכלים / בין "עני מצרים" ל"ארץ זית שמן ודבש" צ"ל ההליכה במדבר - בבחי' אחוריים וחיצוניות, הצורך בעבודה דסדר והדרגה אף שמצד למעלה יכול להיות באופן אחר / עניינו של עמלק, ושייכותו לבחי' אחוריים בלבד, משא"כ בבחי' הפנימיות שזהו עניינם של אנשי משה שעל ידם נעשית המלחמה בעמלק.

דודי דופק פתחי לי, ועי"ז נעשה "ליבי ער" בכל פרטי "אחותי רעיתי יונתי תמתי" / ביאור פרטי מדריגות אלו בעבודה / "ראשי נמלא טל" - ש"טל לא מיעצר", כיון שאינו תלוי במעשה התחתונים / וזהו החידוש ד"בלילה ההוא נדדה שנת המלך", "מלכו של עולם" - שאע"פ ש"אני ישנה", אעפ"כ "לא ינום ולא ישן שומר ישראל".

ה'תשכ"ט - מאמר ד"ה "ומרדכי יצא מלפני המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ט, עמ' קלח

בזמן הגלות יש ב' אופנים: (א) אין רואים ניסים כלל. (ב) רואים את הניסים כפי שהם מלובשים בטבע. והחילוק בין ב' האופנים הוא ע"י השינוי בהנהגתם של ישראל / בזמן הגלות היא העבודה ד"פנו אלי עורף ולא פנים", ואעפ"כ ישנו הענין ד"פני" / וזהו ענין ימי הפורים, שכל ישראל עמדו בתנועה של מס"נ, אבל מ"מ עדיין היה רק נס מלובש בטבע / התחלת הנס דפורים בשש הלבושים בתורה, כנגד ששה סדרים דתורה שבע"פ / המשכה זו היא באופן של "ויצא מלפני המלך" - המשכה גם למטה מ"שער המלך", בעולמות ב"ע שלמטה מאצי'.

ה'תשל"ל - מאמר ד"ה "והי' כאשר ירים משה" - ספר המאמרים ה'תשל"ל - ה'תשל"א, עמ' 178
מקשה מהו ענין הרמת ידי משה / מקדים החילוק בין עמלק לשאר האומות / החלוקה הנ"ל בנשמה - מקיף ופנימי, והביאור בזה / מוסיף שהרוח הוא בלב והנפש בכבד, ומחלק בהם עוד / המורם מכהנ"ל שלנשמה יש את כל הכוחות כדי לקיים שליחותה, ומבאר כל הפרטים הנ"ל בעבודה / ועל פי כל זה מובן ההפרש דז' עממין (טו"ד) ועמלק (למעלה מטו"ד) / המלחמה בעמלק למעלה מטו"ד - מבחי' מה דחכמה - הרמת ידי משה.

ה'תשל"א - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה" - ספר המאמרים ה'תשל"ל - ה'תשל"א,

ונשלם "מגילה נקראת", באופן שנמשך על כל השנה / המשכת ענין הפורים באופן שלא יבטלו - ע"י הלכות (החג), שאינן בטלים לעולם.

ה'תשכ"ו - מאמר ד"ה "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו גו" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ו, עמ' קלו

בענין הבירורים יש חילוק בין דצ"ח למדבר, שמדבר מתברר רק ע"י הקב"ה כי יש לו בחירה / אך אחרי שיצאו ממנו האורות וכו' אזי יכולים גם הצדיקים לבררו, וזהו החילוק בין רשע שהשעה משחקת לו או שאין השעה משחקת לו - לא נתמלא סאתו, נתמלא סאתו / גם כשנתמלא סאתם ומצירים לישראל, עושה הקב"ה דין עמהם לבטלם, דאף שיש בהם האורות דתוהו הרי יניקתם היא מבחי' החיצונית בלבד / וזהו "ויבז בעיניו", דע"י ש"ויבז עשו את הבכורה" - השורש דעשו בתוהו שלמעלה מתיקון; ואמר לו הקב"ה "רישך מתורם חלף רישיהון" - מצד שורשם ומקורם של ישראל.

ה'תשכ"ז - מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ז, עמ' קעג

בחי' ז"א נקרא בשם "זה", כי עיקר הגילוי הוא ע"י ז"א דוקא / ספירת הבינה נקראת בשם "כה", כיון שעניינם הבנה והשגה / הבינה היא למעלה מז"א מצד ההבנה וההשגה, וכמשל ה"שווינדל טרעפ" (מדריגות הסובבות את העמוד) / ובעבודת האדם - המעלה שבמס"נ על ענין התענוג / וזהו "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" היינו דאף שענין המס"נ הוא בבחי' אחר לגבי המצב דמ"ת מ"מ דוקא במס"נ ישנה עבודת המטה.

ה'תשכ"ח - מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" - תו"מ ספר המאמרים ה'תשכ"ח, עמ' קלא

"אני ישנה" - "בגלותא", זמן הגלות הוא בדוגמת שינה, היינו שחסרה ראי' / ומ"מ גם אז "וליבי ער" לקב"ה ולתורתו ומצוותיו, ולכן "קול

עמ' 411

- ה'תשל"ה, עמ' 331

איך אפ"ל שדווקא בזמן אחשוורוש קיימו וקיבלו היהודים את מה שניתן במ"ת / ביאור החידוש דלימוד וקיום התורה אחר מ"ת, על לימוד וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / הכח לחבר העליונים והתחתונים הוא ע"י מס"נ - "נעשה ונשמע" / אך עדיין שייך "מודעא רבה לאורייתא" ורק המס"נ מצד המטה - אתעדל"ת פעל הקיימו וקיבלו בפורים.

ה'תשל"ו - מאמר ד"ה "איש יהודי היה בשושן הבירה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשל"ו, עמ' 143

עניינו של מרדכי - מרומז בשמו ויחוסו / ג' קוין מרומזין בשמו של מרדכי / ביאור שמות קוים אלו במגילה / המשכה מלמעלה ממדוה"ג, ענין שם ואור - הארה מעצם, ענין "שמי הוי" / ביאור עפכהנ"ל בסדר ואופן העבודה דימי הפורים / ביאור המשך הפסוק.

ה'תשל"ז - מאמר ד"ה "מגילה נקראת" - ספר המאמרים ה'תשל"ז, עמ' 169

"עבודה" מלשון "עיבוד עורות", והענין דעבודת האדם היא ע"י נשמתו שבה ג' מדריגות (נפש רוח נשמה) / ג' עניינים אלו בתפילה / ג' עניינים אלו הם החילוק בין שרפים ואופנים וחיות הקודש / בן כפר הוא בדוגמת אופנים, ובני כרך הם בדומת חיות הקודש / שאיפת הכפרי להיות בן עיר / הביאור דהחילוק הנ"ל הוא בקריאת מגילה דוקא.

ה'תשל"ח - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה" - ספר המאמרים תשל"ח, עמוד ר

עיקר השמחה היא בימי הפורים ונמשכת ע"פ כל השנה, והביאור בזה / דיוקי רבותינו נשיאנו בפסוק זה / הקדמת הביאור אודות הטעם שישראל נקראו יהודים, שכופרים בע"ז ומודים בתורה / ענין ברכת התורה, ועי"ז ביאור שייכות ענין ההודאה לתורה / ביאור הדיוקים בפסוק הנ"ל, ובהקבלה לתורה, יו"ט, תפילין, מילה / ביאור ענין פרטי העילוי באורה ושמחה וששון

"יהודים" הוא ע"ש "יהודה" - הודאה וביטול, אלא שצריך להמשיך זה גם בכוונה פרטית / ולכן הסדר בעבודת היום הוא תחילה "מודה אני" ואח"כ תפילה / "אורה ושמחה וששון ויקר" הם ד' דרגות דאבי"ע, ולכן העבודה הנ"ל היא עבודת פורים, והפירוט בהנ"ל, בהקבלה לתורה, יו"ט, מילה, ותפילין / ביאור חידוש התפילין על תורה, יו"ט, ומילה, והרמז בתיבת "ויקר".

ה'תשל"ב - מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" - ספר המאמרים ה'תשל"ב - ה'תשל"ג, עמ' 122

איך אפ"ל שדווקא בזמן אחשוורוש קיימו וקיבלו היהודים את מה שניתן במ"ת / ביאור השם "יהודים" - כפירה בע"ז / ביאור החידוש דלימוד וקיום התורה אחר מ"ת, על לימוד וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / הכח לחבר העליונים והתחתונים ניתן במ"ת ע"י שכפה עליהם הר כגיגית, אבל עדיין יש "מודעא רבה לאורייתא", ורק המס"נ מצד המטה - אתעדל"ת פעל הקיימו וקיבלו בפורים, וזהו ביאור השם "יהודים" שכופרים בע"ז / וממשיכים כח זה על כל השנה, וזהו קיבלו לשון רבים, היינו גם בטו"ד.

ה'תשל"ג - מאמר ד"ה "איש יהודי היה בשושן הבירה" - ספר המאמרים ה'תשל"ב - ה'תשל"ג, עמ' 355

עמלק וז' עממין - עניינם בפנימיות / עמלק עניינו "קרך בדרך" - קרירות / המלחמה בעמלק הוא ע"י קדימת המלכת מלך, החלטה על שמירת העיר קטנה / ביאור הלשון "זכור את אשר עשה לך עמלק" - זכירה למעלה מעניין הזמן / "איש יהודי" - שכפר בע"ז, והיינו דכדי לבטל ה"אשר קרך" הוא דווקא ע"י "איש יהודי" - מס"נ.

ה'תשל"ה - מאמר ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" - ספר המאמרים ה'תשל"ד

ה'תשמ"א, עמ' 187

"אורה ושמחה", "צהלה ושמחה", "בכל מדינה ומדינה" - היינו בכל סדר ההשתלשלות / ביטול הגזירה בתחילה בשושן ואח"ז בכל העולם כי לשם גלתה השכינה / שושן היא בחי' שושנה, ובשושנה יש ב' פי' / וע"י העבודה הנ"ל באים ל"שושן עמק איומה", איומה ל' תוקף / וביאור נוסף דענין שושן בעבודת האדם.

ה'תשמ"ב - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשמ"ב, עמ' 102

מדוע "אורה" בתוספת ה' / ב' בחי' בתורה / ובזה יובן מדוע במגילה התורה נקראת בשם "אורה" / עד"ז ג"כ ב' דרגות בענין ה"שמחה" / ועד"ז ב' דרגות ב"מילה" / ועד"ז הוא ביקר, הגילוי דלעתיד / וזהו כללות עבודת ישראל בזמן ה"פורים", כפירה בע"ז, וביאור פרטי ענייני פורים / ונהפוך הוא" - בזמן עקבתא דמשיחא.

ה'תשמ"ג - מאמר ד"ה "בלילה ההוא" - ספר המאמרים ה'תשמ"ג - ה'תשד"מ, עמ' 111

ענין השינה למעלה - שמעלת הענינים הנעלים אינה ניכרת, וההבחנה והבחירה אינם בגילוי, וכענין השינה למטה / תוקף הנס הוא "בלילה". נדדה שנת המלך, שאפי' כשישראל ישנו מן המצוות, וכן היה למעלה "לילה" (שינה) - מ"מ נדדה שנת המלך, והציל את ישראל.

ה'תשמ"ה - מאמר ד"ה "קיימו וקיבלו היהודים" - ספר המאמרים ה'תשמ"ה, עמ' 122

ביאור החידוש דלימוד וקיום התורה אחר מ"ת, על לימוד וקיום התורה לפני מ"ת - ביטול הגזירה דעליונים לא יעלו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים / גם אחרי מ"ת עדיין לא היה לגמרי שינוי בגשמיות העולם, וזהו החידוש דפורים על מ"ת - שע"י המס"נ מצד המטה פעל שינוי בעולם, ולכן רק אז היה "קיימו וקיבלו היהודים" / וזהו "וזכרם לא יסוף מזרעם" - שתוקף המס"נ נעלה ביותר, ולכן לא יבטל גם לעת"ל.

ויקר שפעלה ההודאה בימי הפורים / "אורה" - ל' אורה דווקא / פירוט בהשייכות דהודאה לשבת יו"ט תפילין ומילה / ענין העבודה בפורים / ביאור כמה שפורים הוא יום א' בלבד / פורים - הכנה לגאולה הקרובה.

ה'תשל"ט - מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'" - ספר המאמרים ה'תשל"ט - ה'תשמ"מ, עמ' 124

"יהודים" ע"ש הודאה וביטול - "מודה בכל התורה כולה" / התורה מצ"ע היא למעלה מהבנה והשגה, וזהו ההודאה דישראל בתורה, גם בבחי' שלמעלה מהשגה / ולכן דוקא ל"יהודים" היתה תורה ויו"ט, מילה ותפילין, כפי שהם נעלים ושייכים לענין ההודאה / ביאור הדרגות ד"אורה ושמחה ושושן ויקר" / ועפי"ז מובן ד"ימי הפורים אינם בטלים לעולם".

ה'תשמ"מ - מאמר ד"ה "בלילה ההוא" - ספר המאמרים ה'תשל"ט - ה'תשמ"מ, עמ' 370

כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה ההוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת הענינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / כשם שאדם מודד כך מודדין לו, ולכן כדי להקיץ הקב"ה, הוא ע"י היקיצה דישראל / תוקף הנס הוא "בלילה" .. נדדה שנת המלך, שאפי' בלילה (שינה דישראל) נדדה שנת המלך, והציל את ישראל / ואף שהנס היה מלובש בטבע, מ"מ אח"ז "ראו כל עמי הארץ".

ה'תשמ"א - "ליהודים היתה אורה" - ספר המאמרים ה'תשמ"א, עמ' 183

מדוע "אורה" בתוספת ה' / ב' פי' באורה, ועד"ז מצינו באברהם אבינו / ביאור ענין אורה ושמחה, וההמשכה של זה ע"י עבודת האדם "עד דלא ידע", ע"י הפצת המעינות בהקדמת עבודת התפילה.

ה'תשמ"א - (שושן פורים) מאמר ד"ה "ליהודים היתה אורה" - ספר המאמרים

מעבר א".

שיחה ה': עבודת יצחק - לחפור בארות, עבודת יוסף - לעשות מ"אחר" "בן", והוראה מזה לפועל.

שיחה ו': תוכן העניין דשושן פורים - פעולת הנתנית כח דפורים "לא ידע", גם במצב ד"שושן עמק איזמה".

שיחה ז': דברי אדנ"ע לאדמו"ר הרי"צ קודם הסתלקותו "ארויסגיין פון זיך און ווערן אן אנדער" / בנוגע לעניין ההתקשרות - נשמתו בי / ברכה שפורים זה יהיה האחרון בגלות.

ה'תשי"ב - תו"מ התוועדויות ח"ה עמ' 5 - אגרת מכת"ק

הוראה והתעוררות מפורים / "יהודיים" בשני יודי"ן, כי גזירת המן היתה ג"כ על אלו שהיצר הרע שולט בהם / וביטול הגזירה ע"י שנהפך הדבר.

ה'תשי"ב - תו"מ התוועדויות ח"ה עמ' 22 - התוועדות פורים

מאמר: ד"ה "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר".

שיחה א': המס"נ של בני ישראל בעת הנס דפורים נפעל ע"י מרדכי, שהיה בעיר מוקפת חומה זו תורה / ההוראה מהאמור לדורנו זה, הכח למס"נ ממרדכי דדורנו.

שיחה ב': ההוראה מהנס דחג הפורים, שבכל זמן ואצל כאו"א צ"ל הכח למס"נ / בחג הפורים יש גם נתינת כח לאלה שבהפקירא ניחא ליה.

שיחה ג': ההוראה מזה שמרדכי התעסק דווקא עם ילדים קטנים, וההוראה שבשעת גזירה צריך להתעסק בענייני תומ"צ.

שיחה ד': הוראה מסיפור אדמו"ר מוהרי"צ, שטרם שנכנס לדירתו הביא ילדים ללמוד בתוך הבית.

שיחה ה': מענה לשאלה - איך ייתכן שיש מעלה בכך ש"אברהם לא ידענו גו".

שיחה ו': "מחאה" על אי קיום הענין ד"עד דלא ידע".

ה'תשמ"ו - מאמר (כעין שיחה): ד"ה "בלילה הוא נדדה שנת המלך" - ספר המאמרים ה'תשמ"ו, עמ' 135

כאשר ישראל נמצאים במצב של שינה - נעשה גם שינה כביכול למעלה, ולכן "בלילה הוא" הוא "תוקפו של נס" / ענין השינה למעלה - שמעלת הענינים הנעלים אינה ניכרת, וכענין השינה למטה / תוקף הנס הוא "בלילה" . נדדה שנת המלך, שאפי' בלילה (שינה) נדדה שנת המלך, והציל את ישראל / נס מלובש בטבע, והיינו שהנס היה מלובש בטבע ולא נרגש היקיצה שהייתה לכאוי בדרך ממילא.

ה'תשמ"ח - מאמר (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו' ובט"ו כו" - ספר המאמרים ה'תשמ"ז - ה'תנש"א, עמ' 345

מגילה נקראת מי"א - ו"ה, עד ט"ו - י"ה / בריאת כל העולמות ע"י שם 'אלקים' / עניינו של עמלק - להפריד ולהפסיק בין י"ה לו"ה / ובעבודה ההפסק בין ההתבוננות למעשה, ותוכן המלחמה בעמלק הוא המלחמה נגד ההפרדה בין ההתבוננות למעשה / ושלימות הניצחון בזה תהי' לעת"ל / ופרטים בכהנ"ל.

התוועדויות

ה'תשי"א - תו"מ התוועדויות ח"ב עמ' 298 - התוועדות פורים

שיחה א': ההוראה מאמירת "ובכן" ד' פעמים - הרביעי כנגד "ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת".

מאמר: ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות" (מוגה).

שיחה ב': החילוק בין המס"נ דפורים למס"נ דחנוכה ע"פ נגלה.

שיחה ג': טעם קריאת היו"ט פורים ע"ש הפור.

שיחה ד': תירוץ על קושיא בקדושה - ע"י ענין בחכמות חיצוניות / הדגשת הענין האמור בעבודת אברהם אבינו "כל העולם מעבר א' והוא

ה'תשי"ד - תו"מ התוועדות ח"א עמ' 130 -
התוועדות ש"פ צו שושן פורים
שיחה א': כל ענייני הפורים שאין שום טעם
 לעשותם בשבת ישנם ביום השבת.

מאמר: ד"ה "מגילה נקראת".

שיחה ב': ההוראה מהעניין דקריאת המגילה /
 פורים הוא גמר וקיום היציאה ממצרים והגבלות
 העולם.

שיחה ג': תכלית ירידתו לעולם של תינוק
 שנשבה.

שיחה ד': ההוראה מסיפור המדרש שביטול
 הגזירה היה כתוצאה מקיבוץ כ"ב אלף ילדי
 ישראל ע"י מרדכי.

שיחה ה': המעלה דהבל שאין בו חטא ישנה
 גם בגדולים.

שיחה ו': הוראה מסיפור אדמו"ר מוהרי"צ,
 שטרם שנכנס לדירתו הביא ילדים ללמוד בתוך
 הבית / ע"ד פעולתו של יהושע בן גמלא בחינוך
 ילדי ישראל.

שיחה ז': ההוראה לנשי ובנות ישראל מהנהגתה
 של אסתר / לסייע לחינוך הכשר.

שיחה ח': ע"ד הצורך בחיזוק המנהגים הישנים,
 בהתאם למנהג עריכת מגבית בפורים.

שיחה ט': הטעם שאהבת ישראל היא כלי
 לאהבת ה' / הטעם שאהבת ישראל היא כל
 התורה כולה / ב' אופנים בפעולה על הזולת -
 שיטת פולין, ושיטת חב"ד.

שיחה י': פתגם אדמו"ר הרי"צ שמי שמוכשר
 "לנקוב מרגליות" ונעשה "אופה לחם" אינו ממלא
 תפקידו / גם יהודי שצועק שאינו מאמין יש
 לעשותו ליר"ש וחסיד / לא לומר דברי מוסר
 שאינם פועלים פעולתם / נקל היום לעסוק
 בהפצת המעיינות.

שיחה י"א: ביאור העניין דזה עומד אחר כתלנו.

שיחה י"ב: ביאור העניין ד"תמיד אפי' בשבת,
 תמיד אפילו בטומאה" בעבודה.

שיחה ז': ההוראה מהעניין ד"עד דלא ידע"
 / אודות הנהגת אדמו"ר מוהרי"צ לעסוק גם
 בהצלת אלו שבגדר "מורידין ולא מעלין" /
 ההוראה בפועל מהאמור.

שיחה ח': בימינו יש לעסוק בכל הבא ליד /
 שדוקא ע"י ההתמסרות לעסוק בהוראות הרבי
 עולים לאיגרא רמה, והעצה ע"ז.

שיחה ט': ע"ד חזרת חסידות בבתי כנסיות /
 ביאור מרז"ל "פיתחו לי כחודו של מחט כו".

שיחה י': ההוראה מפרשת פרה.

ה'תשי"ג - תו"מ התוועדות ח"ה עמ' 24 -
התוועדות פורים

מאמר א': ד"ה "ויהי אומן את הדסה".

שיחה א': מעלת המס"נ דפורים על המס"נ
 דמ"ת / עבודת המס"נ בפורים בכל שנה.

שיחה ב': הטעם שצ"ל "תוקפו של אחשורוש"
 / העניינים דהודו וכוש בבני".

שיחה ג': ע"ד המגבית דפורים שהנהיג אדמו"ר
 נ"ע.

שיחה ד': הטעם שהנהגה היא באופן
 ד"תוקפו של אחשורוש" / הקדמת נעשה לנשמע
 הו"ע הביטול והשתיקה.

שיחה ה': ביאור שייכות נס פורים לנשים.

שיחה ו': ע"י הניגונים לא יוצאים י"ח "לבשומי",
 אלא צריך לומר לחיים.

שיחה ז': ביאור החילוק בין קריאת המגילה
 ביום לקריאתה בלילה.

שיחה ח': ע"ד ההכרח בלימוד דא"ח.

שיחה ט': לנצל את הזמן המועט כדי למלא
 שליחותנו.

שיחה י': הקדמה למאמר הב' - "הורע" בקשר
 למאורעות במדינה ההיא.

מאמר ב': ד"ה "על כן קראו לימים האלה
 פורים" (מוגה).

שיחה י"א: ביאור העניין ד"שושן פורים".

שיחה ד': ההוראה מההנהגה בזמן גזירת המן.
מאמר: ד"ה "להבין מאמר רז"ל כל המועדין עתידין ליבטל וימי הפורים אינן בטלים לעולם".
שיחה ה': קיום "עד דלא ידע" עכ"פ ע"י א' מהמסובים.

שיחה ו': ד' זמנים במלחמת עמלק.
שיחה ז': בענין מחלוקת האחרונים בסדר הכריכה והברכה אחר המגילה.

שיחה ח': צדיק נכוון מחופתו של חבירו - פב"פ בארץ ישראל מקנה בתלמיד תו"ת הלומד חסידות.

שיחה ט': שורש העניין ד"ואתה עייף ויגע" הוא מצד ש"לא ירא אלקים".

שיחה י': "מגבית" עבור "קופת רבינו".

שיחה י"א: ההוראה מהנהגת אסתר, דענין החינוך תלוי בנשי ישראל.

שיחה י"ב: הדרך להענין ד"ביאו לבוש מלכות גוי" הוא ע"י לימוד החסידות בכ"י.

שיחה י"ג: ע"ד הענין ד"עביד לנגדא סמותא", ויה"ר שיושלם העניין כפי שצריך להיות.

שיחה י"ד: ההוראה מדברי אסתר למרדכי "אם אין ישראל למה הוא הפסח".

שיחה ט"ו: יה"ר שיהיה ההמשך דפורים לשושן-פורים, וממנו על כל השנה כולה / ע"ד ברכה אחרונה.

ה'תשי"ז - תו"מ התוועדויות חי"ט עמ' 163 - התוועדות פורים

שיחה א': ההוראה מהגזירה דפורים הגזירה הכי קשה בזמן הטוב ביותר לבנ"י / ההוראה מהאמור בנוגע לזמננו זה.

שיחה ב': ההוראה האמורה היא גם בנוגע לכל יחיד.

שיחה ג': שייכות האמור לעיל לפרשת שמיני.
מאמר א': ד"ה "חייב איניש לבסומי בפוריא כו".

ה'תשט"ו - תו"מ התוועדויות חי"ג עמ' 299 - התוועדות פורים

שיחה א': מעלת שמחת פורים על שמחת יו"ט.
מאמר: ד"ה "ראשית גוים עמלק".

שיחה ב': בפורים מצינו דבר והיפוכו, מצד א' המשכה בהגבלת הזמן, ומאידך, עניינו הוא למעלה מהזמן לגמרי / ההוראה מהאמור / הענין האמור נוגע לכאו"א בעבודתו הפרטית / ע"י הביטול דפורים נעשית השמחה ד"עד דלא ידע".

שיחה ג': הטעם שהותר למרדכי לקבל את בית המן / ההוראה מימי הפורים.

שיחה ד': אף שנסיון העשירות הוא גדול כו' - הלוואי שהיו כולם גבירים / מענה לטענה שרוצים שיהי' "איש תחת גפנו גו".

שיחה ה': החילוק בכפרה בין עניינים פנימיים לעניינים מקיפים / לכאו"א צ"ל זמן מיוחד לפעול בעצמו את ענין הביטול.

שיחה ו': מגבית עבור עניינים ואנשים הזקוקים לסיוע (כתקנת אדמו"ר נ"ע).

שיחה ז': עניין המס"נ בכלל ועניינה בפורים.

שיחה ח': כשהקליפה היא בתוקפה יש צורך בכח גדול לנצחה, וזה ע"י משה רבינו, והאתפשטותא שלו בכל דרא.

שיחה ט': הטעם שהוצרך מרדכי לעטרת זהב גדולה.

שיחה י': המשכת ענייני פורים על כל השנה.

ה'תשט"ז - תו"מ התוועדויות חט"ז עמ' 129 - התוועדות פורים

שיחה א': ההכנה לפורים צריכה להיות ג"כ באופן של "עד דלא ידע".

שיחה ב': החילוק בין קודם מתן תורה ואחרי מ"ת הוא גם בלחם מן השמים.

שיחה ג': מענה לקושיא - מדוע לא קבעו תענית וקינות על גזירות הדור האחרון / עפ"י הנ"ל י"ל בנוגע להחידושים בתורה בדורות האחרונים.

שיחה ד': אודות סיפור אדמו"ר הריי"צ שהזכיר לאביו אדמו"ר נ"ע ע"ד המאמרים שאמר אדה"ז בפורים תקמ"ז.

שיחה ה': שייכות העניין דעד דלא ידע לענין הטבילה (אותיות הביטל) / בהחייב לבסומי לא נוגע הכמות ובלבד שיהיה הרצון לבטל את מציאותו.

שיחה ו': החילוק בין הגורל דיוהכ"פ להגורל דפורים בעבודת האדם / רמז להאמור בהענין ד"משלוח מנות איש לרעהו".

שיחה ז': ע"ד המגבית, בהוספה על השנים שלפנ"ז.

שיחה ח': ההוראה מהסיפור ע"ד רבינו הזקן שצווה לחזור כדי לקחת "פֶּאֶנְטָאָפֶּל" / כל השיטות בקדושה עתידיים להתאחד ע"י "קו האמצעי", שהוא שיטת חב"ד.

שיחה ט': ע"ד המגבית, בהוספה על השנים שלפנ"ז.

שיחה י': עניינים שונים לאנשים פרטיים.

שיחה י"א: קיום הענין ד"עד דלא ידע" / "היוצא למלחמת בית דוד" - ע"י לימוד החסידות בבתי-כנסיות כו'.

שיחה י"ב: ע"ד ההכרח לשלוח את הבן לתו"ת, והבן לא צריך לשאול את אביו בזה.

שיחה י"ג: הטעם שאשה נעשית בת-מצווה קודם לאיש כי בינה יתירה ניתנה באשה, והענין בעבודה.

שיחה י"ד: ההוראה לנשי ובנות ישראל מימי הפורים.

שיחה י"ה: "מסמך גאולה לגאולה" כולל הגאולה העתידה.

שיחה ט"ו: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה י"ז: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה י"ח: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה י"ט: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ': ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"א: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ב: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ג: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ד: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ה: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ו: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ז: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ח: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה כ"ט: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל': ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל"א: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל"ב: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל"ג: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל"ד: ע"ד "קופת רבינו".

שיחה ל"ה: ע"ד "קופת רבינו".

- שיחה ה':** "מיהו יהודי", במגילת אסתר לא הי' ספק בזה.
- שיחה ו':** שמחת המן על נפילת הפור בחודש אדר.
- שיחה ז':** פתגם אדמו"ר מוהרי"צ עה"פ "אשר קרהו".
- שיחה ח':** מעלת פורים על יום הכיפורים.
- שיחה ט':** מגבית עבור "קופת רבינו".
- שיחה י':** מארז"ל "שקר החן - זה דורו של משה כו".
- שיחה י"א:** חיבור פורים ושושן פורים בליל שושן פורים.
- שיחה י"ב:** "העניות מנוולתן" - אין עני אלא בדעת, התיקון - עשירות בדעת / המצב בכפר-חב"ד.
- שיחה י"ג:** תורתם של ראשונים ותורתם של אחרונים.
- שיחה י"ד:** תלמידי תומכי-תמימים - "ונפלינו".
- שיחה ט"ו:** "לבסומי בפוריא" - התענוג בפנימיות התורה.
- שיחה ט"ז:** חיוב עבדים במצוות היום דפורים.
- שיחה י"ז:** מצב יהודי רוסיא.
- שיחה י"ח:** עבודת הבריורים ועבודת הנסיונות.
- שיחה י"ט:** לימוד פנימיות התורה.
- שיחה כ':** קביעות עתים בלימוד תורת החסידות.
- שיחה כ"א:** סיום.
- ה'תש"כ - תו"מ התוועדות חכ"ז עמ' 420 - התוועדות פורים**
- שיחה א':** מגילת תענית - בענין מעלת שמחת פורים לגבי שמחת פסח.
- שיחה ב':** (המשך).
- שיחה ג':** פתגם אדמו"ר מוהרי"צ בשם הצ"צ בענין "היהודיים" בב' יו"דין.
- שיחה ד':** (המשך).
- שיחה ה':** "כל הנביאים עתידין ליבטל חוץ ממגילת אסתר".
- שיחה ו':** פורים וחנוכה - גם השכל צ"ל קשור עם הקב"ה.
- שיחה ז':** תורת הבעש"ט בענין השמות "יהודים" ו"בני ישראל".
- מאמר:** ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".
- שיחה ח':** "עד דלא ידע".
- שיחה ט':** המשכת הענין שלמעלה מהזמן בהחלוקות דזמן ומקום / "פורים תורה" - ע"ד כפר-חב"ד.
- שיחה י':** (המשך).
- שיחה י"א:** המשכת "עד דלא ידע" בכל הפרטים.
- שיחה י"ב:** רעידת האדמה באגאדיר.
- שיחה י"ג:** יסוד ישיבת תומכי-תמימים ע"י אדמו"ר מוהרי"צ בבואו ממקום החורבן.
- שיחה י"ד:** מגבית עבור "קופת רבנו".
- שיחה ט"ו:** פרשת הכיור.
- ה'תשכ"א - תו"מ התוועדות ח"ל עמ' 134 - התוועדות פורים**
- שיחה א':** מעלת פורים ש"כל מצווה שקיבלו עליהם בשמחה כו".
- שיחה ב':** "עד דלא ידע" - פנימיות המקיף שלמעלה מבחינת "כחשיכה כאורה".
- שיחה ג':** אודות מאמר הזהר "וקבל היהודים כו' - דא משה" / "חייב איניש לבסומי בפוריא", הכל מודים שיוצאין י"ח הענין כפשוטו.
- שיחה ד':** אודות משלוח מנות ומתנות לאביונים.
- מאמר:** ד"ה "כל המועדים בטלים חוץ מפורים".
- שיחה ה':** שייכות התחלת וסוף מגילת אסתר לנס פורים.

לגאולה".
שיחה י': ביאור החילוק בין ב' הטעמים לאי אמירת הלל בפורים, וההוראה.

שיחה י"א: מעלת נשי ובנות ישראל בעניינים האמורים לעיל.

שיחה י"ב: חומרת הענין ד"נהנו מסעודתו של אותו רשע", וההוראה מענין ד"זכרם לא יסוף מזרעם".

שיחה י"ג: (המשך).

ה'תשכ"ג - תו"מ התוועדות חל"ו עמ' 202 -
 התוועדות פורים

שיחה א': אודות תורת הבעש"ט בענין שם "יהודים" ו"יהודיים" במגילה.

שיחה ב': תורה וצדקה בפורים.

שיחה ג': החילוק בין פורים ליוהכ"פ בענייני מדת הנצח ובחינת הראש.

מאמר: ד"ה "ראשית גוים עמלק".

שיחה ד': המשך למאמר.

שיחה ה': ענייני מלחמה הנוגעים במיוחד לדורנו זה.

שיחה ו': קריאת שם ר' פנחס רייזעס, על שם חותנתו, והשייכות של זה לימי הפורים בדורנו זה.

שיחה ז': מגבית עבור "קופת רבינו".

שיחה ח': ביאור דברי אדה"ז בתניא פרק ל"ד "ע"ד לימוד התורה ומצות צדקה", וההוראה מזה.

שיחה ט': מצב בנ"י הנמצאים "מאחורי מסך הברזל".

שיחה י': ברכה עבור כפר"חב"ד.

ה'תשכ"ד - תו"מ התוועדות חל"ט עמ' 134 -
 התוועדות פורים

שיחה א': ביאור הפסוק בנוסח ההבדלה "ליהודים גוי' כן תהי' לנו".

שיחה ב': "אורה ושמחה וששון ויקר" - "אורה זו תורה כו' ויקר אלו תפילין", והלימוד מפורים

שיחה ו': "קיימו מה שקיבלו כבר" הוא בעיקר אודות תושבע"פ / בזבז האוצרות בשביל ניצוח המלחמה, השייכות לימי הפורים, וההוראה עבורנו.

שיחה ז': ההוראה מהודעת נשיא המדינה אודות משלוח "חיל שלום" לסייע למדינות נצרכות.

שיחה ח': (המשך).

שיחה ט': כח ה"ראדיא" וההוראה בעבודה.

שיחה י': התחברות של פרטים באומות העולם - רק מצד הבחירה.

שיחה י"א: מגבית עבור "קופת רבינו".

שיחה י"ב: קריאת שם המגילה ע"ש אסתר ולא ע"ש מרדכי.

שיחה י"ג: הנס דפורים באופן שלא הזיק כלל לצד הקדושה / הלל בפורים.

ה'תשכ"ב - תו"מ התוועדות חל"ג עמ' 179 -
 התוועדות פורים

שיחה א': עומק ההבטחה ד"וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

שיחה ב': (המשך).

שיחה ג': פעולת היצה"ר באופן ד"על עוון זה (משקולות) בא עמלק".

שיחה ד': (המשך).

מאמר: ד"ה "ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים גו'".

שיחה ה': לחיות עם הזמן וביאור הטענה "ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות", וההוראה לכאו"א.

שיחה ו': הכרעת הרמב"ם בענין התיבות "כי יד על כס י"ה" (הקריאה דיום פורים), וההוראה.

שיחה ז': מעלת משלוח מנות ומתנות לאביונים ע"ג שאר מצוות פורים.

שיחה ח': ע"ד מגבית.

שיחה ט': ביאור תוכן הסמיכה ד"מסמך גאולה

אודות גודל הענין ד"דמוקרטיא".

שיחה ג': ביאור תוספת ההבנה שע"י המשל ד"משל להמן כו' לעוף שעשה קן על שפת הים", וההוראה מהאמור.

שיחה ד': (המשך).

שיחה ה': הטעם שפורים נקרא בלשון פרסי, ולא בלשון הקודש.

מאמר: ד"ה "ויהי אומן את הדסה".

שיחה ו': "קבעוני לדורות" הוא דווקא אסתר, אע"פ שכתובת המגילה הייתה גם ע"י מרדכי.

שיחה ז': (המשך).

שיחה ח': מגבית עבור "קופת רבינו".

שיחה ט': "קבעוני לדורות" (המשך).

שיחה י': העצה לשחרר את הגוף מהגלות דהא "אכתי עבדי אחשורוש אנן" / מעלת פורים על יוהכ"פ.

שיחה י"א: ביטול ההגבלה על שתיית משקה.

שיחה י"ב: טעם הקדמת הלכות כלאים להלכות פאה ברמב"ם.

ה'תשכ"ה - תו"מ התוועדות חמ"ג עמ' 16 -

התוועדות פורים

שיחה א': סיום על מסכת מגילה, הקשר בין התחלת וסיום המסכת / "שואלין ודורשין" גם בפורים, ולא בר"ה ויוהכ"פ.

שיחה ב': (המשך), גדר התקנה ד"שואלין ודורשין" / קדימת התלמוד (שואלין ודורשין) למעשה - "מוטב תגלל המטפחת ולא יגלל ס"ת".

שיחה ג': תורת הבעש"ט בפורים תק"ה ע"ד התואר "יהודיים במגילה" / תורת הבעש"ט בפורים תק"ה "עתה העולם הוא בעיבור".

שיחה ד': משל דאחשורוש והמן - "בעל התל"ו" בעל החריץ".

שיחה ה': מגילת אסתר נקראת כולה, ואינה בטלה לעת"ל, וההוראה עתה.

מאמר א': ד"ה "בלילה ההוא" (מוגה).

שיחה ו': קרבנות אהרן ואכילת משה בשיעור חומש היומי / השייכות דהנ"ל לפורים וחידושו של פורים לגבי כל המועדים - "ונהפוך הוא".

שיחה ז': נתינה ל"קופת רבינו" באופן ד"עד דלא ידע" ומתוך "אורה ושמחה וששון ויקר".

שיחה ח': השייכות דאסתר דווקא לתוכן המגילה, ודוגמתו מס"נ בהרחבה, ודוגמתה בנשים צדקניות שבכל דור.

שיחה ט': השתתפות בהוצאות הדפסת ה"לקו"ת", לא כנותן אלא כמקבל זכות יקרה - "יקר".

שיחה י': הוראה מסיום המגילה - עסקנות ציבורית להצלת ישראל או עסק התורה / כפר-חב"ד ויהודי רוסיא.

שיחה י"א: פרסום תקנת לימוד הלקו"ת ע"י הנוסעים מכאן.

שיחה י"ב: מיסמך דרושי פסח בלקו"ת לפורים; לימד עכ"פ למיגרס.

מאמר ב' (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת".

ה'תשכ"ו - תו"מ התוועדות חמ"ו עמ' 137 -
התוועדות פורים

שיחה א': "עד דלא ידע" - השתוות כל ישראל "מנער ועד זקן טף ונשים".

שיחה ב': טעם גזירת המן על כל בני" בשווה, וההוראה מזה לשמחת פורים.

שיחה ג': ביאור ג' הפסוקים שאמרו התינוקות למרדכי - ג' שלבים בחינוך.

שיחה ד': (המשך), ביאור ג' הפסוקים-דרגות דלעיל ע"פ סוד, וההוראה מזה למעשה בפועל.

שיחה ה': ההוראה מ"נהנו מסעודתנו", שלילת רגש הנחיתות כלפי הגוי.

שיחה ו': ההוראה מזה ש"וישב מרדכי... לשקו ולתעניתו".

שיחה ז': ההוראה מזה ש"פורים" הוא בלשון פרסי, ואי הזכרת שם ה' במגילה.

שיחה ו': הלימוד מסיום המגילה - "וישם המלך אחשורוש מס גו", ע"ד השלוחים לאוסטרליא.

שיחה ז': חיוב טף בהקהל.

שיחה ח': ע"ד המגבית ל"קופת רבינו", ולאח"ז ידובר על מה ששאלו בפרש"י על המגילה.

שיחה ט': ביאור בפרש"י עה"פ (אסתר א, ח) "על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש".

שיחה י': "שמחה פורצת גדר", ובפרט דפורים; ע"ד ההשמצות על המוסרים נפשם עבור יהדות.

שיחה י"א: ע"ד התלמידים השלוחים לקרית-גת; ע"ד נשי ישראל ושייכותם להקהל ולפורים.

שיחה י"ב: שיעור החומש דיום הפורים "ויהי ביום השמיני" - "אותו היום נטל עשר עטרות"; פי' הסברא בנוגע ליום השמיני - "אותו יצה"ר העבירו מלבכם".

שיחה י"ג: לחיים עבור כפר-חב"ד (באי כח דיהודי רוסיא).

ה'תשכ"ח - תו"מ התוועדות חנ"ב עמ' 110 - התוועדות פורים

שיחה א': הדבר השווה שבכל המועדים הוא השמחה, ועכ"ז לכל חג יש ייחודיות בפני עצמו. הקשר בין ושמחת בחגיך לחג הפורים.

שיחה ב': האם פורים נחשב כמועד.

שיחה ג': "עד דלא ידע" שולל הנהגה ע"פ חשבונות השכל, כפי שזה מתבטא כמ"פ בסיפור החג.

שיחה ד': למרות שבפורים היהודים עשו תשובה, הם למדו זאת דווקא מתשובתם של אנשי נינווה - הגויים.

שיחה ה': המן נלחם דווקא נגד תורה, יו"ט, תפילין ומילה, ודווקא ע"י ההתעקשות לקיימם - באה "אורה ושמחה וששון ויקר".

מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".

שיחה ו': יש להפיץ את היהדות ב"מאה עשרים ושבע מדינה".

מאמר: ד"ה "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו גו".

שיחה ח': מגבית ל"קופת רבינו" באופן ד"עד דלא ידע".

שיחה ט': "שה"י פה"י" - קדימת יובל לשביעית בתרגום שני, והפכו בהגדת אסתר.

שיחה י': השייכות דשיעורי החומש לימי הפורים, והשלמה למאמר - השלמת אות ש' ד"רשע".

שיחה י"א: ההוראה לנשי ישראל מקריאת שם המגילה ע"ש אסתר - הסתר למעליותא (צניעות).

שיחה י"ב: מעלת כפר-חב"ד "כפרים" לגבי "כרכים ועירות", בנוגע להפצת המעיינות.

שיחה י"ג: (בהמשך למאמר) מציאות עמלק בכל דור, נצחונו ע"י עבודת התפילה.

שיחה י"ד: העניין בשבת זכור שחל בערב פורים - "נזכרים" ומיד "נעשים" (אחישנה) - בעבודה.

שיחה ט"ו: "שלושים יום לפני החג" - לימוד הלכות פסח בשו"ע אדה"ז.

ה'תשכ"ז - תו"מ התוועדות חמ"ט עמ' 175 - התוועדות פורים

שיחה א': "וקבל היהודים" לשון יחיד ע"ד "ויחן העם" דמ"ת.

שיחה ב': "אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה כו", היינו שדווקא ענין של תורה מבטל הפירוד.

שיחה ג': קריאת פרשת עמלק קודם המגילה - שלילת ה"קרירות" בנוגע לניסי הקב"ה.

מאמר: ד"ה "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות".

שיחה ד': ביאור דברי אדה"ז בפורים תקמ"ז ש"עמלק" בגימ' "ברזל" (עם הכולל).

שיחה ה': סיפור המגילה נוגע לזמננו - הזהירות מההנהגה ד"נהנו מסעודתו של אותו רשע", שלילת "דייאָלאָג'ס" עם אינם-יהודים.

שיחה י"א: ומרדכי יצא בלבוש מלכות, אין מקרא יוצא מדי פשוטו וע"כ שתהיה רחבות כפשוטה ובייחוד לאלו שיצאו כעת מאחורי מסך הברזל.

שיחה י"ב: המנדבים לקופת רבינו - שיכפילו את תרומתם.

ה'תש"ל - שיחות קודש ה'תש"ל ח"א עמ' 589 - התוועדות פורים

שיחה א': טענת המן על ריבוי הימים-טובים שיש לישראל ועונשו - שנוסף עוד חג, מידה כנגד מידה. "דתיהם שונות" מלשון שיניים.

שיחה ב': נתינת צדקה בפורים באופן של מתנה, ע"י הנתינה גורם טובה לעצמו, לכאו"א יש כוחות ועליו לפעול על ידם ככל האפשר.

שיחה ג': ביאור נוסף בעניין שונות מל' שיניים, ברכה על כל מאכל ומשקה ובאופן תקיף כחומה בצורה. ביאור בדברי הגמ' "קם רבה שחטי' לרב זירא".

שיחה ד': "כטוב לב המלך ביין", לאחר שאוכלים ושותים יש לדבר בד"ת. הנהגה הצריכה תיקון יסודי בעניין ה"דינער" במדינה זו.

שיחה ה': "עד דלא ידע" צריכה להוסיף עוד יותר בהחילוק בין המן למרדכי. הוראה בעניין החינוך.

שיחה ו': צריך להיות הרחבה אף בעניינים חיצוניים ע"מ למשוך תלמידים.

שיחה ז': שלושים שנה מבוא אדמו"ר הריי"צ לארה"ב, עת סגולה לפעול בעניין "אמריקה איז ניט אנדערש" ובשאר ענייניו.

מאמר: ד"ה "והיה כי ירים משה ידו כו".

שיחה ח': אודות "מיהו יהודי".

שיחה ט': "ונהפוך הוא" היה בכל מאה עשרים ושבע מדינות, כן צ"ל ההנהגה עתה שאף היהודים במדינה היא ייצאו בקרוב.

שיחה י': תענית אסתר - הקשר המיוחד לנשי ובנות ישראל, צריכים לידע את הכוחות המיוחדים

שיחה ז': תחילת העבודה בכל יום הוא במסירות נפש, אבל אין להזניח כלל את ה"אורה זו תורה".

שיחה ח': ביאור משמעות החטא שנהנו מסעודתו של אותו רשע, ביאור בעניין זה בתניא.

שיחה ט': ההוראה מהטף בשעת הגזירה - שביטלו רצונם לאכול מפני רצון מרדכי.

שיחה י': יש להמשיך את ההתוועדות הלאה.

ה'תשכ"ט - תו"מ התוועדות הנ"ה - עמ' 294 - התוועדות פורים

שיחה א': גם כשנמצאים במעמד ומצב טוב לכאורה, יש לזכור ש"ויהי" הוא לשון צרה כל עוד ונמצאים תחת מלכות אחשוורוש ולא תחת "מלכות בית דוד".

שיחה ב': הדרך לביטול הגזירות דווקא על ידי חינוך הילדים על טהרת הקודש.

שיחה ג': בשביל להצליח להשפיע על המלך צריך להיות איש יהודי הכופר בע"ז, ללא כל חשבונות.

שיחה ד': אחשוורוש מרמז על דרגא נעלית, שאחרית וראשית שלו, ועכ"ז דווקא על ידו הייתה הגזירה.

מאמר: ד"ה "ומרדכי יצא מלפני המלך".

שיחה ה': כששכנעה אסתר את המלך לבטל את הגזירה, לא תירצה על הבעיה של ודתיהם שונות מכל עם, ובכל זאת נתרצה. ביאור בתוספת פשט בפרשת בשלח.

שיחה ו': יש לפעול בבית המלך, אך צריך להיזהר שלא תיגרם כל קנאה.

שיחה ז': כמה עניינים וגדרים בתעניות.

שיחה ח': "טוב שבמצרים הרוג" - הביאור בפרש"י, ההוראה מכך למעשה.

שיחה ט': אודות עריכת מגבית.

שיחה י': מגילת אסתר - הקשר המיוחד לנשי ובנות ישראל.

שניתנו להם ואת גודל האחריות כו'.

ה'תשל"א - שיחות קודש ה'תשל"א ח"א עמ'

509 - התוועדות פורים (נדפס גם בקונטרסי ה'התוועדות' הי"ל בשנה זו ע"י 'ועד הנחות בלה"ק)

שיחה א': לפני תחילת ההתוועדות התקבלה ידיעה אודות "מבצע פורים" עם חיילי הצבא באה"ק, השייכות בין תפילין לחג הפורים.

שיחה ב': לכל חג ישנה המצווה השייכת לו במיוחד ובפורים זה תורה ותפילין ("אורה" ו"ויקר") וממנו נמשך לכל השנה.

שיחה ג': הסיבה לכך שאין מקיימים את מצוות הפורים לאורך השנה כולה, ובפרטות על: איסור תענית והספד, משתה ושמחה, קריאת המגילה, על הניסים ומשלוח מנות.

שיחה ד': המשך הביאור הנ"ל על מצוות מתנות לאביונים שבפורים אינה צדקה כ"א מתנה, שיטת הרמב"ם במצוות פורים שהיא "שמחה גדולה ומפוארה".

שיחה ה': בזמן המגילה נקראו בני ישראל "יהודים" משום שכפרו בע"ז מתוך מס"נ, להמשיך את המס"נ לכל התורה.

שיחה ו': פורים ל' רבים, פור דהמן ופור דבנ"י. הדרך להילחם בעמלק-ספק אינה בהסברות שכליות אלא בקב"ע. פורים בל' פרסי דווקא ללמדך ששייך אף בזמה"ג.

שיחה ז': אמנם הגלות היא ע"פ תורה אבל הגלות היא רק לגופים ולא לנשמות, את הכח לזה מקבלים ממרדכי שהוא הבעה"ב - כממוצע - על כל היהודים.

מאמר: ד"ה "והיה כי ירים משה ידו כו".

שיחה ח': "פורים תורה" אודות ג' יועצי פרעה: בלעם, איוב ויתרו, העצות שלהם והעונש שלהם. לקח לעוסקים בצ"צ.

שיחה ט': אודות מגבית לקופת רבינו.

שיחה י': אודות יהודי רוסיה, שאלו שיכולים להישאר שיישאר וישמרו על היהדות.

שיחה י"א: מאז קבלת התורה והיציאה לגלות נמצאים אנו ב"מצב חירום", יש להתנהג כמו אנשי צבא.

שיחה י"ב: ביקש שיתנדב אחד לקיים "עד דלא ידע" ויוציא את כל הקהל י"ח.

ה'תשל"ב - שיחות קודש ה'תשל"ב ח"א עמ' 499 - התוועדות פורים

שיחה א': ייחודיותו של פורים בכך שאף שמותר במלאכה יש בו ציווי לשמחה למע' מכל מדידה הלימוד וההוראה מ"בלילה ההוא" ומהמשך סיפור המגילה

שיחה ב': כשיש חיסרון בתומ"צ זהו רק עניין של שינה, אבל בפנימיות "לבי ער", ע"י נס פורים התעוררו נשמות ישראל ולכן זה התבטא ב"אורה זו תורה" וכו'.

שיחה ג': בהמשך להנ"ל, גם שבנ"י ישנו היה הקב"ה ער מלימוד מרדכי עם התינוקות, גודל מעלת החינוך ובפרט בדורנו.

שיחה ד': ע"מ להגיע ל"קנאת סופרים" שמרבה חכמה יש לחלק הכיתות לכו"כ חלקים ומקומות. **מאמר:** ד"ה "וקבל היהודים".

שיחה ה': אמנם התורה היא אחת אבל הלימוד צ"ל בהבנה, ביאורים ב"מושיבין מלמד תינוקות ע"ג מלמד תינוקות", "מודעה רבה לאורייתא" ו"אורה (ל' נקבה) זו תורה".

שיחה ו': לימוד התורה צ"ל בשפלות וביטוש ע"ד המס"נ דבזמן הגזירה, לימוד פנימיות התורה. הכנות ל"א ניסן בתחום התורה.

שיחה ז': כל הפושט יד נותנים לו ואפ"י עכו"ם - הביאור בזה, כמובן שאין להתבזות חלילה בפני הגוי, אודות "מיהו יהודי".

שיחה ח': הרוצים ליסע לשליחות בקיץ צריכים להתכונן ע"י לימוד תורה. הוראות לנוסעים ל"א ניסן. חלוקת משקה עבור א"י.

שיחה ט': מעלת אסתר לגבי מרדכי בעניין המס"נ, ההוראה לנשי ובנות ישראל ותפקידן.

שיחה ב': עניין הנ"ל קשור דווקא עם מחצית, הקשר לפ' כי תשא את ראש - הרמה למעלה מראש.

שיחה ג': המחלוקת בין הבבלי והירושלמי בגדר ערים מוקפות חומה, שיטת רש"י בזה, ההוראה מכך.

מאמר: ד"ה "כי תשא את ראש וגו'".

שיחה ד': שאלות בפרש"י במגילה עה"פ "משפחה ומשפחה" ובפ' תשא עה"פ "וישק את העם".

שיחה ה': הביאור בפרש"י בפרשה ובמגילה, הוראה בעניין אחדות המשפחה, אודות "מיהו יהודי".

שיחה ו': ביאור בהערות לזהר, "שאמר והיה העולם" ר"ת "שוה", ע"ד "מיהו יהודי", שקר הדבר שאומרים שדעתי השתנתה.

ה'תשל"ה - שיחות קודש ה'תשל"ה ח"א עמ' 441 - התוועדות פורים

שיחה א': דווקא לאחר ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" נקבעו ימי הפורים ואין מקרא יוצא מידי פשוטו.

שיחה ב': הפי' בפס' "אורה זו תורה וכו'" אינו סותר לפי' הפשוט ואדרבה, נותן ביאור באפשרויות ה"אורה" גם בזמן ד"עבדי אחשורוש אנן".

שיחה ג': פורים בש.ז. יצא ביום ג' - שהוכפל בו כי טוב, שלימוד התורה ("אורה") ושמחת יו"ט ("שמחה") יהיו באופן דטוב לשמים וטוב לבריות.

שיחה ד': ביטול גזירות הוא ע"י לימוד תורה עם תשב"ר, הילדים אז היו בתנועה של מס"נ היות והלימוד חדר לתוכם.

שיחה ה' (המשך שיחה ב'): ביאור באפשרויות "ששון זו מילה ויקר אלו תפילין" גם בזמן ד"עבדי אחשורוש אנן".

שיחה ו': "ורצוי לרוב אחיו" כי פרשו ממנו מקצת סנהדרין, תפקידם של הסנהדרין כפי החילוק בין הבבלי והירושלמי. אשרי חלקם של

ה'תשל"ג - שיחות קודש ה'תשל"ג ח"א עמ' 390 - התוועדות פורים

שיחה א': "הימים האלו נזכרים ונעשים בכל שנה" דווקא ע"י מצוות מעשיות, "הקורא את המגילה למפרע" כפי' הבעש"ט, אזי "לא יצא".

שיחה ב': שייכות סיפור המגילה לכאו"א, אנשים, נשים וטף.

שיחה ג': המן הבין שאע"פ שמפוזר ומפורד עכ"ז הם עם אחד, שלא נזדקק לגזירות המן ע"מ שניזכר שאנו עם אחד. פעולות במדינת הרווחה עוזרות ליהודים ברוסי'.

שיחה ד': בפורים תרפ"ז הגיעו מרגלים להתוועדות וכ"ק אדמו"ר הריי"צ ידע מכך ודיבר על "מפי עוללים... להשבית אויב ומתנקם" ללא חשש. הוראה לימינו.

שיחה ה': למרות ש"אכתי עבדי אחשורוש אנן", מתנהגים כ"עם אחד" באהבת ישראל וכו'.

שיחה ו': אריכות לכאורה מיותרת במגילה אודות גודל ועוצם המשתה, ההוראה שיש להשקיע את כל הכוחות (כאחשורוש במשתה) לקיום התומ"צ.

שיחה ז': אחשורוש היה רשע מתחילתו ועד סופו. "רצוי לרוב אחיו" ולא לכל, דפרשו ממנו מקצת סנהדרין. מחלוקת בין הבבלי והירושלמי - העוסקים בצ"צ תורתם "מתברכת" או "משתמרת".

שיחה ח': המגילה נקראת ע"ש אסתר, מסרה נפשה להצלת בני"י, קיום בני"י תלוי בנשי ישראל.

מאמר: ד"ה "איש יהודי היה גו'".

שיחה ט': יישר כח לעוסקים ב"מבצע פורים".

שיחה י': בקשר עם מגבית פורים.

שיחה י"א: שושן פורים שייך גם ליהודים הפרזים, ההוראה מכך.

ה'תשל"ד - שיחות קודש ה'תשל"ד ח"א עמ' 407 - התוועדות שושן פורים (נדפס בלה"ק)

שיחה א': נתינת מחצית השקל מורה על בירור הגשמיות, ניתנת פעם אחת בשנה - הוראה מכך.

שיחה ד': הסיבה שע"פ תורה אין עונש של בית האסורים. אלה שעדיין נמצאים שם צריכים לשמחם ולעודדם ובייחוד בקיום התומ"צ.

שיחה ה': בפורים קיבלו התורה מרצון, צ"ל שמחה בקיום התומ"צ.

מאמר: ד"ה "איש יהודי וגו".

שיחה ו': ג' מצוות בפורים רק "קיימו מה שקיבלו כבר", ביאור בדברי הרמב"ם בגדר שמחת פורים.

שיחה ז': גודל הזכות של אלו שעסקו בפורים לשמח עוד יהודים. החובה להניח תפילין דר"ת.

שיחה ח': מקור מהגמ' ומהרמב"ם לכך ששורקים בשעת הניגון ("די מעשה מיט'ן פייפען").

שיחה ט': שאלות בפרש"י עה"פ "איש יהודי".

שיחה י': שמחה ד"עד דלא ידע" בפורים. גודל עניין החינוך. הוראה מסיפור המגילה. הביאור בפרש"י. המשך ביאור בפרש"י עה"פ "טו את העיזים".

ה'תשל"ז - שיחות קודש ה'תשל"ז ח"א עמ' 508 - התוועדות שושן פורים

מאמר: ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו".

שיחה א': השמחה בשושן פורים כבפורים, "עד דלא ידע" מגיע ע"י פנימיות התורה בהבנה והשגה. ההבדל בין שושן פורים ליום ב' דחה"ש.

שיחה ב': שושן פורים בפ' תצוה, תצוה - צוותא וחיבור, חיבור היהודים עם מרדכי. להתעסק עם הזולת שבבחי' אביון.

שיחה ג': שאלות בפרש"י עה"פ "ואלה הבגדים אשר יעשו" ועה"פ "ותכתוב אסתר המלכה". שאלות בלקוטי לוי"צ. שא' יוציא את כולם יד"ח ב"עד דלא ידע".

שיחה ד': איתא בגמ' "בני אחתי דב"ש" שישבו לפניו ושחקו, קרא עליהם בני קטורה וכו', אין להאריך בזה בשושן פורים.

שיחה ה': "ואתה תצוה" חיבור משה ובנ"י

ה"טנקיסטים". אודות "מיהו יהודי".

מאמר: ד"ה "וקבל היהודים".

שיחה ז': "את מאמר מרדכי אסתר עושה" ו"אשה כשירה עושה רצון בעלה" אבל היא "עקרת הבית" היות והיא עושה בפועל.

שיחה ח': אודות מגבית לקופת רבינו.

שיחה ט': יישר כח לעוסקים במבצעים ובמיוחד ב"מבצע נש"ק", שכל ילדה מגיל שלש ומעלה תדליק נש"ק.

ה'תשל"ו - שיחות קודש ה'תשל"ו ח"א עמ' 555 - התוועדות ז' אדר שני

שיחה א': השתדלות ב"מבצע פורים" שעל ידו עולים כל המצוות, הוספה ב"אורה זו תורה".

שיחה ב': שמחת פורים היא באופן ד"עד דלא ידע", השייכות בין פורים לז' אדר שהרי "קיימו מה שקיבלו" היה מה ש"קיבל משה מסיני".

מאמר: ד"ה "ויקרא אל משה וגו".

שיחה ג': השתדלות שבמשלוח מנות ומתנות לאביונים יהיה כשיעור.

שיחה ד': השתדלות במצוות "ואהבת לרעך כמוך". יש לספק מתנות לאביונים כהכנה לפורים. אצל שלוחים - כל רגע הוא חלק מהשליחות וע"כ שיאמרו לחיים.

שיחות קודש ה'תשל"ו ח"א עמ' 599 - התוועדות פורים

שיחה א': כשיודעים שהמגילה לא היתה "למפרע", לא קשה אמאי נמשכת השמחה למוצאי היום.

שיחה ב': התאמה בין פי' הבעש"ט לפי' הפשוט במאמר "הקורא את המגילה למפרע כו", ההוראה מכך למעשה.

שיחה ג': מאורע שהיה באה"ק שהיו בדרך לחיילים ונתקלו במחסום ולא נתפעלו והצליחו, ההוראה שאין להתפעל ועי"ז יפול פחד היהודים עליהם.

מסך הברזל. אודות השלוחים לאה"ק. לימוד משיעור החומש ע"ד קרבנות שהוא עיקר המשכן, שיטת הרגוצ'ובי שהמצווה היא עצם קיומו של מקדש ולא בנייתו, הבנייה היא רק הכנה, הלימוד מזה לפורים - כל פרטי המגילה הינם הכנה לנס פורים, ההוראה מכך שאין די במקדש בנוי אלא יש להקריב בו קרבנות, הפצת היהדות.

שיחה ה': חלוקת צדקה.

קטע נספח (עמ' 27): "מצפון תיפתח גו", ע"ד מבצע ליטני והחזרת שטחים וכו'.

ה'תשל"ט - שיחות קודש ה'תשל"ט ח"ב עמ' 263 - התוועדות פורים

שיחה א': ע"ד שמחה בניגון ואמירת לחיים

שיחה ב': הקשר של נס פורים למשתה יין דווקא, יין הוא גילוי העניינים הנעלים שבענבים, כן גם בנס פורים כל ההעלם היה בשביל הגילוי, עניין הסחיטה.

שיחה ג': ע"ד המצב באה"ק (נדפס לאחר סיום ההתוועדות, עמ' 287).

שיחה ד': מרדכי לא התפעל מהמון, ההוראה אלינו בזמן הזה.

שיחה ה': ביקש מיוצאי פרס לומר לחיים.

שיחה ו': המבצעים ושייכותם לפורים.

מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".

שיחה ז': שאלה בפרש"י למה נק' ישראל במגילה בשם יהודים. אודות ייסוד כולל באוסטרליא, חקירה בגדר כולל אם כולם חייבים ללמוד באותו דרך לימוד.

שיחה ח': אודות מגבית.

שיחה ט': ביאור בפרש"י שכל ישראל נקראים ע"ש מרדכי היהודי. טעם שלא נזכר שם ה' במגילה מפני שהיא אגרת.

שיחה י': חלוקת משקה לכאו"א מהשלוחים.

ה'תש"מ - שיחות קודש ה'תש"מ ח"ב עמ'

ע"י תורה, כן הוא גם הקשר בין רבותינו נשיאנו שהכניסו עצמם בתורתם.

שיחה ו': הקשר בין רבותינו נשיאנו לגדולי ישראל ולחסידים הוא גם בנגלה דתורה ונמשך כן גם בהווה. איחולים על הנשיאות בבית גור.

שיחה ז': הביאור ברש"י על המגילה וההוראה שיש לראות את העולם כ"נס" ובייחוד בסיפור ההצלה ד"ענטעבע". תלמידי הישיבה הרוצים לעשות דבר מה - שיוסיפו בלימוד התורה.

שיחה ח': ביאור בלקוטי לוי"צ, הביאור בפרש"י עה"ת.

ה'תשל"ח - שיחות קודש ה'תשל"ח ח"א עמ' 554 - התוועדות פורים קטן

מאמר: ד"ה "וקבל היהודים"

שיחה א': לימוד מהמאמר "וקבל היהודים" תרפ"ז שיש להשבית אויב ומתנקם ולא להתפעל ממלעיגים.

שיחה ב': ל' יום קודם פורים ועל כן יש להיערך למבצע פורים וכו'.

שיחה ג': ע"ד השלוחים לירושלים וצפת.

שיחה ד': נתינת תודה להורי השלוחים.

שיחה ה': חלוקת צדקה.

שיחה ו': ברכות לשלוחים היוצאים לא"י.

שיחות קודש ה'תשל"ח ח"ב עמ' 1 - התוועדות פורים

מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר".

שיחה א': ע"י פורים הופכים את החושך בתכלית לאור. חושך קשור לצפון, רוח צפונית כו', טעם שליחת השלוחים לצפת דווקא.

שיחה ב': הוראה בפועל מפורים לכללות ישראל - המצב באה"ק.

שיחה ג': ע"ד לימוד התורה ובפרט עם תשב"ר, צדקה ומבצעים.

שיחה ד': אודות היהודים הנמצאים מאחורי

260 - "דברי כבושין" תענית אסתר (מוקדם)

שיחה א': הנקודה הכללית דתענית היא תשובה ובוזה תחילת הדברי כבושין. הנקודות המיוחדות לתענית אסתר הם: "נקהלו ועמדו על נפשם" דבר המלוּבש בטבע, "לך כנוס את כל היהודים" דבר שלמעלה מהטבע. צ"ל עשייה בדרך הטבע ועי"ז הקב"ה מוסיף משלו, למע' מדרך הטבע. כ"ה גם בתשובה, חרטה ואח"כ כפליים לתושייה.

שיחה ב': ההוראה מהקביעות: י"א אדר יום התחלת הקריאה לבני הכפרים, דאגה לכל יהודי. ג' ימים קודם פורים, מפני כבוד השבת צ"ל באופן שבת, ולפועל יש להשתדל ביתר שאת בענייני פורים.

שיחות קודש ה'תשמ"מ ח"ב עמ' 321 - התוועדות פורים

שיחה א': פורים נק' יו"ט, מועדים לשמחה, ישנם חילוקים בשמחה בין מועד למועד ופורים הכי נעלה, "עד דלא ידע", ההכנה לביאת משיח צ"ל למע' ממדידת הכלים של כאו"א.

שיחה ב': "לבסומי" הוא מושלל בכל יו"ט חוץ מפורים, ע"ד שטר שיצא עליו ערעור ונתקיים, הוראה מכך שיש להתגבר על כל הנסיונות ו"ברכת ה' היא תעשיר", הוראה בעניין חינוך הילדים ממרדכי שלבש שק אף שאין לבוא לשער המלך בלבוש שק.

שיחה ג': הקביעות בש.ז. היא שפורים חל לאחר השבת ולכן צריך לבסומי שיורגש שמחה יותר משבת.

שיחה ד': הוראה מכ"ק אדמו"ר הרי"צ לעשות מרבים יחיד, הן רבים שבעצמו והן שבסביבה לעשותם צבור. עניין זה בקשר לבחירות.

מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך וגו'".

שיחה ה': במגילה נכתבו כל הפרטים אף שלפני הנס, ההוראה מכך שהאדם נברא יחידי. הוראה משיעור חומש היומי - מחצית השקל. עניין המס"נ.

שיחה ו': אודות מגבית לקופת רבינו.

קטע נספח (עמ' 351): אודות המצב באה"ק, יש ניסים גלויים ולא שמים לב ע"כ ועושים טעויות חמורות ומחזירים נפט, יש לבדוק בתחילה שאם זה יביא ל"תיפתח הארץ לפניהם" ח"ו אזי אין לעשות זאת. ליישב את הגבולות ולאפשר יישוב יהודי בחברון עיה"ק. יש ללמוד מהמגילה שהיחס לאוה"ע צ"ל באופן ש"לא יכרע ולא ישתחוה".

ה'תשמ"א - שיחות קודש ה'תשמ"א ח"ב עמ' 673 - "דברי כבושין" תענית אסתר

דברי כבושין קשור במיוחד לתענית אסתר, י"ג אדר בו נקהלו ועמדו על נפשם והתאחדו, היפך טענת המן "מפוזר ומפורד". הסיבה לכך ששם התענית הוא "אסתר", עניין האחדות בתענית ע"י מחצית השקל. ההוראה מ"פורים המשולש" בקביעות ש.ז. קשר בין פורים לשמח"ת. התעוררות במבצע פורים. חלוקת דולרים לצדקה.

שיחות קודש ה'תשמ"א ח"ב עמ' 687 - התוועדות שושן פורים

שיחה א': מעלת שושן פורים על פורים למע' ממדידה והגבלה, כנס"י שואלת מהקב"ה "נתן גם היום כו'", גם בשושן פורים נדרש מס"נ ולאידך גם שמחה. שייך לכאו"א מבנ"י שמקומו הוא בשושן הבירה דממ"ה.

שיחה ב': ההוראה מפ' צו (ל' זירוז) בעבודה. ביאור בל' הרמב"ם שעדיף להרבות במתנות לאביונים מאשר בסעודה ובמשלוח מנות. מבקשת אסתר להרוג את שונאי ישראל יום נוסף יש ללמוד בנוגע לאה"ק - לעמוד על המשמר ולא להחזיר שטחים.

מאמר (כעין שיחה): ד"ה "ליהודים היתה אורה וגו'".

שיחה ג': שאלות בפרש"י "וממחרת והנותר ממנו כו'" "והנותר, וא"ו יתירה", גם עה"פ במגילה "ככתבם" בכתב אשורית דווקא. שאלות בלקוטי לוי"צ. המשך הביאור בזהר אודות ביטול גזירות ע"י תפילות הצדיקים, הכח הטמון בתשובה

שיחה ח': אודות הראלי דערב פסח.

ה'תשמ"ג - תו"מ התוועדות ה'תשמ"ג חלק ב' עמ' 1026 - "דברי כבושין" תענית אסתר (מוקדם)

הוספה בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח בכל תענית, ובהדגשה בתענית אסתר / תענית אסתר ביום חמישי - ג' ימים לפני פורים - מעין ודוגמת "צומו עלי שלושת ימים", והכנה יתירה לפורים / גם בזמן הגלות "ישנו עם אחד", בתכלית התוקף / הוראה מפרשת השבוע "ואתה תצווה" / שלימות המשולשת - העם, התורה וישראל.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ג חלק ב' עמ' 1068 - התוועדות פורים

שיחה א': מעלתה של התוועדות בימי הפורים.
שיחה ב': ביאור כללי אודות שמיעת ד"ת ודברי התעוררות מפי היחיד - כללות ענין התוועדות / חירות האדם, והצורך להשתדל בהצלת היהודים שמאחורי מסך הברזל / ההשתדלות בענין החינוך הכשר, וההשפעה ההדדית דב' עניינים אלו.

שיחה ג': מעלתן של נשי ישראל המורגשת במגילת אסתר, ופעולתן בחינוך.
מאמר: ד"ה "בלילה ההוא".

שיחה ד': ההכנה לפורים בש. ז. - בשבת / מגבית פורים / לימוד הלכות פסח, מבצע פסח ומעות חיטים - שלושים יום קודם החג.

ה'תשד"מ - תו"מ התוועדות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1169 - "דברי כבושין" תענית אסתר (מוקדם)

דברי כבושין בעת רצון דיום התענית - למעליותא / ההוספה בג' הקוין ביום התענית, ובמיוחד בתענית אסתר, העילוי דתענית אסתר מוקדם / תענית אסתר מוקדם - בי"א אדר "מגילה נקראת בי"א וכו'" / עניין תענית אסתר בשנת העיבור, ודוגמתו בפרשת צו / צו מלשון זירוז מיד ולדורות, והקשר עם ימי הפורים / עבודת ה"מטה" ב"משכן" ע"י אהרן / לנצל ימי

ושייכותה לפ' צו ולמגילה. ההוראה מכך. ע"ד הצורך שבביהכ"נ יהיה כוס תה וכו'. רמז במשפט "ווי וואַנט משיח נאו".

שיחה ד': ע"ד פריסת מפה, התוועדות חדשה לזכר ירושלים ששם ישנו פורים המשולש.

שיחה ה': הביאור בפרש"י בפ' צו ובמגילה וההוראה מכך ע"פ פנימיות בהנהגה בסבר פנים יפות. הביאור בלקוטי לוי"צ. אודות נתינת מתנות לאביונים בירושלים ביום א'.

ה'תשמ"ב - תו"מ התוועדות ה'תשמ"ב חלק ב' עמ' 930 - "דברי כבושין" תענית אסתר

הנקודה העיקרית בתעניות ובפרט בתענית אסתר / הנ"ל גם בקשר לפורים / עניין נוסף במעלת תענית אסתר - צדקה ומחצה"ש / קביעות ש. ז. פרשת תשא, וההוראה בעבודת האדם / תענית אסתר ביום ב' - ההוראה / "המעשה הוא העיקר" - התעוררות אודות המבצעים, ובפרט מבצע פורים.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ב חלק ב' עמ' 945 - התוועדות פורים

שיחה א': "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים", "אין מקרא יוצא מידי פשוטו", ביאור כמה עניינים במגילה.

שיחה ב': לשם מה מסופר במגילה שמרדכי יושב בשער המלך, ההוראה לנשים וקטנים / הצורך בגאון יעקב.

שיחה ג': ביאור דברי המדרש "שלישים ולא רביעים".

מאמר: ד"ה "ליהודים היתה אורה גו".

שיחה ד': מדוע פורים הוא יום א' בלבד, "קיימו מה שקיבלו כבר".

שיחה ה': ביאור ההוראה מהפסוק - "איש יהודי היה בשושן הבירה".

שיחה ו': מגבית עבור "קרן רבינו".

שיחה ז': התעוררות אודות המבצעים, ובפרט מבצע פורים.

ההכנה לפורים באופן המתאים.

תו"מ התוועדות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1232
- התוועדות פורים

שיחה א': פותחין בברכה - פתיחה והתחלה
חדשה בענין הברכה.

שיחה ב': כל פרטי המגילה מהווים חוליה
בשרשרת המאורעות דפורים, וההוראה מזה.

שיחה ג': ההוראה מהנהגת מרדכי - "והוא
יושב בשער המלך" - ביחס לכל יהודי לפי עניינו.

שיחה ד': קביעות פורים בשנה זו ביום
א' כבשנת ה'ש"ת, שאז הגיע אדמו"ר הרי"צ
לארצות-הברית, ההוראה מכך.

מאמר: ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך"
(מוגה).

שיחה ה': המעלה המיוחדת בכתיבת המגילה
ביחס לשאר נביאים וכתובים.

שיחה ו': מגבית, וחלוקת דולרים ע"י
הטנקיסטים.

שיחה ז': ביטול גזירת "מיהו יהודי".

שיחה ח': מבצע פורים והמשכו בכל השנה, וכן
שאר המבצעים.

תו"מ התוועדות ה'תשד"מ חלק ב' עמ' 1361
- שיחת ש"פ שמיני וש"פ תזריע

ביאור סיפור הגמרא "קם רבה שחטיה לרב
זירא".

ה'תשמ"ה - תו"מ התוועדות ה'תשמ"ה חלק
ב' עמ' 1374 - "דברי כבושין" תענית אסתר

הפיכת העינוי דיום התענית "להחיותם ברעב",
ועילוי מיוחד בתענית אסתר בהיותו ערב פורים
שלמעלה גם מיוהכ"פ / ג' הקוין בתענית אסתר
- בהדגשה יתירה משאר התעניות, בהפטרה,
בקרה"ת, ובדוגמת המגילה / שיעור חומש היומי
- הכנה ל"ג מדה"ר / שיעור היומי ברמב"ם א'
הקשר דהלכות נחלות עם פורים. ב) "האחין
שעדיין לא חלקו ירושת אביהן" בעבודת ה'. ג)

הקשר ד"רוכב ערבות" עם "אבי יתומים" / חלוקת
שטרות לצדקה ע"י ה"טנקיסטים".

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ה חלק ג' עמ' 1412
- התוועדות פורים

שיחה א': הדגשת ענין האחדות בפורים, ע"ד
אחדות דנשמה וגוף.

שיחה ב': התוועדות פורים לאחרי סעודת
פורים בשלימותה, העבודה ד"עד דלא ידע".

שיחה ג': הנצחיות דימי הפורים (שלא יבטלו
גם לעת"ל) תלוי ב"זרעם" / החיוב להשתדל
בתיקון חוק "מיהו יהודי", וההוראה מהמגילה.

שיחה ד': ההכנות לחגיגות סיום הרמב"ם /
ההכרח ללמוד ס' הרמב"ם על הסדר / שיעור
היומי ברמב"ם (ריש הלכות סנהדרין) שיטת
הרמב"ם מתרצת תמי' בסיפור ימי הפורים.

מאמר: ד"ה "קיימו וקיבלו היהודים".

שיחה ה': השייכות דשיעור חומש היומי -
בעניין הלוחות השניות - לפורים.

שיחה ו': המדינות שבהם גר הרמב"ם מנשאים
את כבוד הרמב"ם.

שיחה ז': מגבית צדקה ל"קופת רבינו",
השייכות דכל המבצעים לפורים, וחלוקת דולרים.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ה חלק ג' עמ' 1462
- התוועדות ש"פ תשא, ט"ז אדר

שיחה א': פורים - עבודה דמס"נ, ושבת
שלאחרי פורים - תענוג שלאחר מס"נ, והוראה
/ שייכותה של ההוראה לגדול שבגדולים ולקטן
שבקטנים / ב' קצוות הנ"ל במגילה ובפרשת
תשא / בנוגע לפועל להוסיף בהמבצעים מתוך
תענוג

שיחה ב': בשבת שלאחרי פורים יכולים
להשלים ה"עד דלא ידע", ובמיוחד "סופר".

שיחה ג': השלמת הענין ד"לבסומי" בנוגע
לרבנים, רבנים ספרדים, מיהו יהודי.

מאמר (כעין שיחה): ד"ה "נשא את ראש".

פרשת השבוע "צו" / שיעור חומש היומי "חבית כה"ג" / השייכות דשיעור היומי ברמב"ם (הלכות תשובה) ליום התענית, ובפרט תענית אסתר / חלוקת צדקה ש"מקרבת את הגאולה".

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 710 - התוועדות פורים

שיחה א: הדגשת ענין אחדות ישראל מצד המקום הזמן והסיבה.

שיחה ב: השם פורים בלשון פרס ומדי, הפיכת ענייני העולם לקדושה / המשך ב"עד דלא ידע" שבפורים מודגש ענין האחדות, שלילת "אין דעותיהן שוות".

שיחה ג: כשחל פורים ביום ג' שהוכפל בו כי טוב, מודגש ביותר ענין "טוב לשמים וטוב לבריות" שבכל דבר.

שיחה ד: היחס לתכונות בלתי רצויות שבטבע בנ"א צ"ל - לבטלם ע"י חינוך כדבעי.

שיחה ה: חיזוק בענין חינוך הילדים בכלל. **מאמר (כעין שיחה):** ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".

שיחה ו: ביאור בשיעור היומי ברמב"ם בענין ידיעה ובחירה, ע"פ מ"ש הרמב"ם ש"בחירה חופשית" באה מכח "חפץ" היוצר / המשך הביאור בשיעור הרמב"ם דתענית אסתר "יעיד עליו . . . שלא ישוב לזה החטא לעולם".

שיחה ז: ע"ד מבצע פסח.

שיחה ח: הלימוד משיעור היומי בחומש: א) צו - מיד ולדורות / ב) השיעור היומי ע"ד קרבן שלמים / ג) ע"ד מגבית.

שיחה ט: ע"ד חלוקת דולרים, וניגונים.

ה'תשמ"ז - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ז חלק ב' עמ' 552 - "דברי כבושין" תענית אסתר מוקדם

אמירת "דברי כבושין" - ביטול העונות והפיכת הצום ליום רצון / העילוי דתענית אסתר - "יום רצון" ג' ימים ובפרט בקביעות ש.ז. שתענית

שיחה ד: שאלות בפרש"י "ויקרא בשם ה'" / אודות התירוצים על השאלות בפרש"י "והלבשת אותם" / אמירת "לחיים" ע"י כל הספרדים.

שיחה ה: לקוטי לוי"צ - כוס של ברכה / אמירת "לחיים" ע"י כל המתוועדים גם האשכנזים.

שיחה ו: שיעור היומי ברמב"ם - מעלתו של יהודי / ע"ד הסיומים על הרמב"ם.

שיחה ז: הביאור בפרש"י / ההוראה מלקוטי לוי"צ / חלוקת בקבוקי משקה.

שיחה ח: פירושי הרא"ם והגו"א - להתאים גם דרך ההלכה (הרא"ם) והסוד (הגו"א) / הביאור בפרש"י "והלבשת אותם", וההוראה בעבודת ה'.

ה'תשמ"ו - תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 605 - התוועדות פורים קטן

שיחה א: "פורים קטן" אורח נדיר, שייכותו ל"פורים גדול" - נצחונם של היהודים והיהדות, והדגשה יתירה אחר פורים קטן דשנת פרז"ת.

שיחה ב: מעלת "פורים קטן" לגבי "פורים גדול", עידוד וזירוז בכל ענייני הפורים החל מ"פורים קטן".

שיחה ג: התחלת הזירוז שלושים יום לפני"ז - בכל עניין חשוב / ההכרח בהוספה לגבי הפעולות דשנה שעברה.

שיחה ד: מחצית השקל ושייכותה לפורים בשתיים.

שיחה ה: עידוד וזירוז בנוגע ללימוד הרמב"ם כולל ע"י חגיגות הסיום / החומר המיוחד דעדות שקר.

שיחה ו: סיום ההתוועדות בצדקה, וניגוני שמחה.

תו"מ התוועדויות ה'תשמ"ו חלק ב' עמ' 694 - "דברי כבושין" תענית אסתר

אמירת דברי כבושין גם אם כבר נאמרו בפעמים קודמות / מעלת תענית אסתר "יום רצון" ו"ערב פורים" / העילוי דתענית אסתר גם בענין המשותף בכל התעניות / תענית אסתר דשנת העיבור /

זה לפורים, וגם בנוגע לפסח.

מאמר (כעין שיחה): ד"ה "מגילה נקראת בי"א כו' ובט"ו כו'".

ה'תשמ"ט - תו"מ התוועדות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 436 - "דברי כבושין" תענית אסתר (מוגה)

"דברי כבושין" תענית אסתר בענייני ההכנה לפורים - "קיימו מה שקיבלו כבר" / השייכות דענייני פורים גם לנשים וטף / נתינת ג' מחצה"ש בתענית אסתר כנגד ג' ימי התענית שקבעה אסתר / ההוספה בצדקה ממהרת את הגאולה.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 442 - שיחת פורים (נאמרה לאחר תפילת מנחה) (מוגה)

הדגשת חידוש בכל ענייני פורים / שקו"ט בחיוב קריאת פרשת זכור בשבת שלפני פורים - החידוש בזה לגבי הזכירה דעמלק ב"שש זכירות" / החידוש דפורים ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", תורה, יו"ט, מילה ותפילין - המעלה דישראל לגבי דוגמתם באוה"ע / הסיום: בצדקה שמקרכת את הגאולה.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 453 - שיחת פורים (נאמרה לאחר תפילת ערבית) (מוגה)

"נזכרים ונעשים" לשון רבים, כל ענייני הפורים / ההמשך דפורים גם בלילה שלאחריו, ועניינו בעבודת האדם / מעלת ימי הפורים בשנה זו - שנת העיבור, וקביעותה ביום ג' שהוכפל בו כי טוב, וביום הרביעי שבו נתלו המאורות, ושייכותם לגאולה האמיתית והשלימה / פרשת השבוע והיום - תרומת הדשן וכל פרטי הקורבנות בבית המקדש השלישי.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ט חלק ב' עמ' 457 - שיחת שושן פורים (מוגה)

ביאור העבודה דימי הפורים בימים י"ד וט"ו, בעבודה רוחנית, והמשכה בכל השנה / תענית

אסתר מוקדם / הקשר לשיעור היומי ברמב"ם - "ברכת המזון" / פרשת השבוע - ע"י ה"כתית" נעשה "למאור" / שיעור היומי בחומש - "כל הנוגע במזבח יקדש", והשייכות לצום / חלוקת צדקה / התעוררות אודות המבצעים דפורים.

תו"מ התוועדות ה'תשמ"ז חלק ב' עמ' 601 - התוועדות פורים

שיחה א': המשכת ברכת פורים "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטה וכפירושה לכאו"א מישראל, ובפועל ממש.

שיחה ב': הוראת פורים בנוגע למעשה - "כל הפושט יד נותנים לו", ע"י אחדות ישראל / התעוררות ע"ד נתינת מעות חיטין, שלושים יום קודם פסח.

שיחה ג': ריבוי הדיבור אודות ההשפעה על אומות העולם לקיים מצוות ז' נח / ריבוי הדיבור אודות הגאולה, והזעקה "עד מתי", להדגיש שמעתה האחריות היא עכאו"א.

שיחה ד': השינויים בעולם הן לטוב והן למוטב הם מסימני אחרית הימים / ע"י בירור הדברים אפשר לברר גם את הרע הנעלם - ע"פ ההוראות של "הרב", ותנאי הרב.

שיחה ה': בעניין חיוב לחם משנה ויו"ט (נדפס בעמ' 594), שאלה בשיעור היומי בחומש, והקשר לפורים / שיעור בשיעור היומי ברמב"ם / מגבית ל"קופת רבינו", וסיום ההתוועדות בניגונים.

שיחה ו': "גזירה חדשה" - להשתדל שלכל ילד תהיה "הגדה של פסח" משלו.

ה'תשמ"ח - תו"מ התוועדות ה'תשמ"ח חלק ב' עמ' 401 - שיחות תענית אסתר ופורים (מוגה)
עיקר ענין הפורים בשנים: גמר קבלת התורה ואחדות ישראל, ושניהם תלויים זב"ז, והקשר למצוות דפורים / טעם שנק' המגילה ע"ש אסתר דווקא והקשר עם שיעורי היום בתורה - לוחות שניות וי"ג מדה"ר / "וראית את אחורי לפני לא ייראו" - השגת השלילה / שיעור הרמב"ם הלכות עירובין - עירובין עניינם אחדות / ההוראה מכל

התוועדות ש"פ תשא, ט"ז אדר (מוגה)
שיחה א': השייכות דמעשה העגל לפרשת
תשא את ראש, וללוחות השניות וכו'.
שיחה ב': השייכות דפרשת תשא לימי הפורים.
שיחה ג': ההתעסקות בענייני הפסח לימוד
הלכות הפסח, ונתינת צרכי הפסח לנזקקים,
שלושים יום קודם הפסח.
שיחה ד': חלוקת משקה (ב"מ).

ה'תשנ"ב - תו"מ התוועדות ה'תשנ"ב חלק
ב' עמ' 66 - התוועדות ש"פ ויגש, ז' טבת (מוגה)
ביאור תוכן הנהגת מרדכי בזמן אחשוורוש
(בדוגמת יהודה לפני יוסף) / מצינו בגמרא
שהוראת אחשוורוש היתה "לעשות כרצון מרדכי
והמן", ומשמע שיש מקום להנהגה זו (אף
שבמדרש מבואר שזה א"א) / והביאור - "בנוהג
שבעולם" אין לזה מקום, אבל מצד הקב"ה
שאחרית וראשית שלו - יש מקום לב' העניינים,
אף שזהו סתירה מיני' ובי' / וזהו תוכן דברי
הגמרא - שגם בענייני העולם ובזמן הגלות יכולים
להיות ב' העניינים יחד, מצד הביטול להקב"ה.

לקוטי שיחות

חלק א'

פורים קטן (שיחת ש"פ תצוה סי"ד) וטוב לב
משתה תמיד" בעבודת האדם.

אדר (שיחת ש"פ ויקהל סי"א) כשם משנכנס
אב ממעטין בשמחה כך משנכנס אדר מרבין
בשמחה, ביאור קצר בשייכותם זל"ז.

זכור (שיחת ש"פ ויקרא ס"ו) ארבעת המלחמות
בעמלק מורים על ארבעה שלבים בעבודתנו.

פורים הוראה כללית מנס פורים - בני ישראל
אינם מוגבלים תחת גדר הטבע אלא תלויים
בהקב"ה.

חלק ב'

הוספות מפורים יש ללמוד לא לבטוח בנדיבים

אסתר, פורים ושושן פורים - ע"ד ובדוגמת
"שלוש שנים גו' לא יאכל ובשנה הרביעית גו'
ובשנה החמישית גו'" / התחלת ההכנות לפסח
מיד אחר פורים, ובמיוחד בנוגע ל"מעוֹת־חִיטִים"
/ הסיום בשליחות מצווה לצדקה באופן משולש,
שעי"ז ממהרים בנין ביהמ"ק השלישי.

ה'תש"נ - תו"מ התוועדות ה'תש"נ ח"ב
עמ' 350 שיחת יום ה', י"א אדר - תענית אסתר
מוקדם (מוגה)

תענית אסתר שחל ב"א בחודש / סדר העבודה
מלמטה למעלה - לקבלת התורה מחדש בימי
הפורים / ההוראה.

תו"מ התוועדות ה'תש"נ ח"ב עמ' 357 -
משיחות ש"פ תצוה, פ' זכור, ערב פורים - ויום
א' מוצאי פורים (מוגה)

השייכות דמלחמת עמלק ל"קיימו מה שקבלו
כבר" / השייכות לפרשת השבוע, פ' תצוה ופ'
תשא / תוכנה של מגילת אסתר / מעלת הקביעות
דפורים ביום ראשון / ההוראה בפועל.

תו"מ התוועדות ה'תש"נ ח"ב עמ' 380 -
שיחת יום א', מוצאי פורים (מוגה)

התוכן דימי הפורים / המשכת הבחי' שלמעלה
מהתחלקות עד למטה / ההוראה בעבודת האדם
מהאמור / העילוי דשנה זו: (א) הקביעות בימי
השבוע - ביום ראשון, (ב) בפרשת השבוע פ'
תצוה ופ' תשא / (המשך) ההתוועדות דימי
הפורים.

ה'תנש"א - תו"מ התוועדות ה'תנש"א חלק
ב' עמ' 330 - "דברי כבושין" תענית אסתר

הדגשת הגאולה בכל יום מצד אהבת ישראל,
ובמיוחד ביום התענית / מעלת תענית אסתר
ביום הרביעי בפ' כי תשא - יגמה"ר, וראיית פני
ה' / הקשר לקריה"ת דפורים אודות זכר עמלק,
והצורך בגאולה בפועל ממש.

תו"מ התוועדות ה'תנש"א חלק ב' עמ' 347 -

חלק ט"ז

תצוה-ז' אדר ממאמר הגמ' נראה שהשמחה בחודש אדר נגרמת גם מחג הפסח, ביאור במשמעותו של ז' אדר הגורם שמחה שמתחילה כבר בחודש אדר ראשון.

פורים א' ההבדל בין גישת מרדכי לאסתר לביטול הגזירה ונס פורים שלכן המגילה נקראת על שם אסתר. ביאור במאמר דוד המלך: אני מעיר השחר ואין השחר מעיר אותי.

פורים ב' ארבעת מצוות הפורים קשורות באופן ישיר לשמחת החג ונובעות מאותה הסיבה, אך עם כל זה ישנה לכאורה עדיפות לקיום מצווה מסוימת.

פורים ג' מרדכי היהודי התעסק בהצלת עם ישראל ולכן פרשו ממנו מקצת חבריו בסנהדרין, מהו תחום הפעולה הרצוי של מרדכי.

הוספות השייכות בין גאולת פורים לגאולת פסח / יש להתכונן לפורים כדבעי, והזמ"ג / עצות איך לעורר השמחה / הדרך להיפטר היום מהגזירות הוא ע"י לימוד התורה.

חלק כ"א

פ' זכור החיוב והצורך להזכיר שוב על החובה במחיית עמלק גם כיום כשאין כל דרך לקיים זאת. הדרך למחות את עמלק גם בימים אלו.

פורים-תצוה תיווך בין מאחז"ל "מגילה נקראת בי"א וכו'" לבין הדין שכל חודש אדר כשר לקריאת המגילה. הגדר הפנימי של עיר, כפר וכרך. ההדגשה המיוחדת במספר י"א.

פורים שלושה דרגות בחינוך הילדים המרומזים בשלושת הפסוקים שאמרו התינוקות שיצאו מבית הספר למרדכי היהודי בזמן הגזירה.

הוספות לימוד התורה מבטל הגזירות אע"פ שלמדו הלכות קמיצה שלא היה שייך באותם ימים / האם אפשר לקיים מצוות "עד דלא ידע" ע"י שליח / שמיעת מגילה ע"י טלפון וראדיאָ.

אלא רק בה' / האחדות במצוות מתנות לאביונים עד כדי ריבוי / קביעת מגבית בפורים.

חלק ג'

פ' זכור חטאו של שאול המלך על כך שלא מחה את עמלק, הדגשת מעלת הקבלת עול.

פורים הביאור הפנימי במארז"ל "אורה זו תורה, ושמחה זה יו"ט, וששון זו מילה ויקר אלו תפילין".

חלק ד'

הוספות השייכות בין פורים ליום הכיפורים / ביאור בפסוק ורבים מעמי הארץ מתייהדים וההוראה אלינו / הדימוי בין מצוות משלוח מנות למתנות לאביונים.

חלק ו'

פורים קריאת שם החג בשפה פרסית מורה על כך שכל דבר מגיע מה', וזהו גם הטעם לכך שלא נזכר כלל שם ה' במגילה.

הוספות יש לעמוד חזק על קיום התומ"צ ובימינו ניתן לכך כח מיוחד / לימוד ממרדכי שכא"א, אפי' שר גדול צריך להתעסק בחינוך / ביאור במא' הגמ' "מגילה נקראת בי"א כו" / למרות שמרדכי כיהן במשרה חשובה ידע שכדי למנוע את הגזירה צריך להוסיף בלימוד התורה.

חלק ז'

ויקרא ג' החיוב לבסומי בפורי'א ע"ד החסידות בתוספת דיוק מלקו"ת.

צו ב' שני הקורבנות של אהרן הכהן שייכים לימי הפורים. ביאור המנהג להגביה את הקול בקריאת "בלילה הוא" ע"ד החסידות.

חלק י"א

הוספות מצוות פורים מורות על אחדות / מפורים למדים שיש לפעול בדרכי הטבע אבל יסוד היסודות לידע שמה' הישועה / פורים עניינו קירוב הלבבות / בפורים היתה אחדות במס"נ אע"פ שחלק מהיהודים כלל לא נהנו מסעודת אחשורוש.

חלק כ"ו

תצוה-ז' אדר שמו של משה לא נזכר בפרשת תצוה ובכל זאת משאיר הוא שם חותם ברור הקשור לעצם מהותו. עניין זה מרומז בגימטריא של שם הפרשה.

פורים קטן חלק אורח חיים בשו"ע מסתיים בהלכות פורים קטן במילים "וטוב לב משהתה תמיד", חיוב השמחה בפורים קטן.

פ' זכור-פורים מגילת אסתר לא תתבטל לעתיד לבוא, שייכותה לחמשה חומשי תורה בעניין הזיכרון שבה, שייכותה למלחמה בעמלק "מדור דור".

הוספות כמו שאז "קיימו" כל היהודים כ"ש עתה שלימוד התורה הוא בקל יותר שצריך להתעסק בזה ככל האפשר / מעלת הנשים בנס פורים.

חלק ל"א

פורים א' בהנאה בלבד מסעודת אחשורוש היה כדי להמיט אסון כליה על כל היהודים, חומר החטא והתבטאותו בנס ההצלה.

פורים ב' "קם רבה שחטיה לרב זירא" - הסבר הסוגיא בהקדמת המעשה עם נדב ואביהוא שמתו מפני שנכנסו שתויי יין למקדש.

הוספות אודות "הצגת פורים" שישנו התפקיד של המן, הילד יודע שאי"ז דיבורים ששייכים אליו אבל מסכים למלא את התפקיד היות ונותנים לו "פרוטות אחדות", ואע"פ שיכול להרוויח ג"כ מלימוד משניות בע"פ בכל זאת מעדיף הוא לשחק את התפקיד של המן היות ומקבל יותר כסף וגם כבוד ומה גם שמונח בזה. יש להקפיד על חינוך הילדים ואזי לא ישפיע עליו עניין כזה.

חלק ל"ו

פורים א' המשתה לבני שושן היה באופן של "כרצון איש ואיש" וע"כ ישנה סברא לא להמית את ושתי על-יאף שלא שמעה לדבר המלך.

פורים ב' בפורים אין אומרים הלל משלושה טעמים שונים, כל אחד מהם מורה על דרך

בעבודת האדם לקונו.

הוספות ע"י הביטחון של ילדי ישראל במרדכי "עמך אנחנו לחיים ולמוות" נתבטלה הגזירה מיד! / ערך חינוכי בנתינת מתנות לאביונים / "ועמי הארץ - גם הם - מתייחדים" כפרו בע"ז!

רשימות

חוברת ו'

פורים תרפ"ט (נדפס מחדש בחוברת קע"ז)
ביאורים שונים בענייני פורים וביניהם: ביאור דברי המהרש"א שהמגילה נכתבה ע"י הפרסיים שלכאור' הרי זה היפך המפורש בחז"ל. ביאור בפרש"י עה"פ "לכל זרעו" - "זרעו של עמו". "מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" שלילת ההשערה שהיה זה רע"ק ועוד.

פורים ש"ת (נדפס מחדש בחוברת ל"ג)
התיווך בין השיטות שבגללם בנ"י נתחייבו כליה, אם מפני שנהנו מסעודת אחשורוש או שמא בגלל שהשתחוו לצלם. ביאור בתוכן המצוות שנתקנו כנגדם - משלוח מנות ומתנות לאביונים.

פורים תש"ב "מגילה נקראת בי"א וכו", ביאור בדרך החסידות בגדרם של בני העיר ובני הכפרים ושייכותם זל"ז.

חוברת ז'

(נדפס מחדש בחוברת קנ"ג) עמלק הוא המנגד העיקרי, הוא נלחם ראשון בישראל ביציאת מצרים והוא האחרון שילחם לע"ל. מצוות מחיית עמלק באה לאחר מצות מינוי מלך היות והוא מנגד לעניין המלך - יראת שמיים. עמלק לשון מליקה - שהמוח לא משפיע על הלב. אבל אחריתו עדי אובד, היינו שיתכלה. בשם עמלק מרומזים ד' מיתות בית דין.

(נדפס מחדש בחוברת ק"י) עמלק ר"ת עמרם משה לוי קהת, ארבעתם כנגד ארבעת חטאי עמלק, ביאור ב"דרך הלצה".

מכתבים כלליים

אגרות מלך ה"א

עמ' קסז - י"א אדר ה'תשל"ז - "מזרזין וחוזרין ומזרזין", מיום זה שמגילה נקראת בו, יש להשתדל ע"ד מבצע פורים בדיבור ובמעשה, לצרף הלכות פורים הצריכות, לא לקרות את המגילה "למפרע" כסיפור בעלמא אלא בתור הוראה נצחית, זירוז על מבצעים.

עמ' קצז - ז' אדר ה'תשל"ט - "לך כנוס את כל היהודים", אודות מבצע פורים, כינוסים לתפילה ולימוד במיוחד לתשב"ר, בכוחם לבטל הגזירות לפגוע בשלימות ארץ ישראל, סיוע מיוחד בקיום מצוות הפורים בפרט במושב זקנים, בית רופאים, בית אסורים, אודות מבצעי פסח.

עמ' רמ - י"א אדר שני ה'תשמ"א - "טוב לב משתה תמיד", חג הפורים צ"ל באופן של "יום השישי", פ' "צו", ושל שנת "הקהל", לפעול שכל יהודי, גם ילדים, יתעסקו בהכנות לחג הפורים, ההוראה מכך שבירושלים ממשיכים הפורים גם ביום ראשון, שבכל מקום יוסיפו ביום א' בענייני שמחה.

עמ' שסא - אדר"ח אדר שני ה'תשמ"ו - "ישנו עם אחד", הרקע לגזירת המן, המיוחד בנס פורים שהיה בגלות, ההשואה עם הצורר בימינו, בעמידה כ"עם אחד" בכל התוקף ביהדות - מבטלים הגזירות, הרמז בפרשיות "ויקהל" ו"פקודי".

היום יום

י"ג אדר שני

עמלק בא ונלחם בישראל בגלל ש"רפו ידיהם מד"ת" שזהו הפי' במילה "רפידים", הדרך להילחם אתו היא באמצעות "אנשי משה", שהם ראשי אלפי ישראל שבכל דור ודור.

חוברת קע"ג

חקירה בגדר העדות בקידושין האם העדים רק מבררים שאכן נתקדשו או שהם הקיום של מעשה הקידושין. לימוד מדיני קידושין שצריך להיות חיבור של ב' הקצוות: ענייני שמים וענייני ארץ, חיבור גשמיות ורוחניות. כן היה גם הנס דפורים שהיה נס (רוחני) מלובש בדרכי הטבע (גשמי). מוסר השכל נגד ה"אתחלתא דגאולה" המדומה.

אגרות קודש

חלק א'

עמ' קח - אגרת סד - "מגילה נקראת בי"א כו" ביאור פנימי בתוכן קריאת המגילה ובימי הקריאה, כוחו של "בן העיר" שמשפיע על "בני הכפרים".

עמ' רנב - אגרת קלח (מאמצעה) - "באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאיים" העבודה המיוחדת של חודש אדר בהבאת הגאולה.

עמ' רנה - אגרת קמ - ביאור ברמזי מצות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים.

חלק ב'

עמ' קד - אגרת ריד - החג נקרא "פורים" לשון רבים היות והמן עשה שני גורלות, גורל לחודש וגורל ליום **בשבע**. היות ורצה להמשיך מהמקיף שלמעלה מחשבון.

עמ' קו - אגרת רטו - סיבה וטעם פנימי לכך שבמשלוח מנות יש לשלוח **שתי** מנות דווקא ולאיש אחד ומתנות לאביונים צריך לשלוח **לשני** אביונים.

חלק ה'

עמ' רנה - אגרת א'תנד - שמחת פורים גדולה יותר משמחת יו"ט - הטעם ע"ז / שילוב המשכה מלמעלה ממדוה"ג, לכלים דוקא - "משתה ושמחה" / פתגם אדה"ז "איך וויל ניט כו".

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

